

Комисия за Защита на Личните Данни

**ИНФОРМАЦИОНЕН
БЮЛЕТИН**

брой 5 (74), септември 2018 г.

ТЕМИТЕ В БРОЯ

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ	3
КЗЛД - съорганизатор на 40-та международна конференция на органите по защита на личните данни и неприкосновеността	3
КЗЛД прие критерии и процедури по одобряване на кодекси за поведение и акредитиране на Органи за наблюдение на кодекси за поведение	4
Изпълнение на проекти по европейски програми	10
Второ пленарно заседание на Европейския комитет по защита на данните	12
Проектът на Закон за изменение и допълнение на Закона за защита на личните данни е внесен в Народното събрание	14
КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ НА КЗЛД	15
РЕШЕНИЯ НА КЗЛД ПО ЖАЛБИ	16
СТАНОВИЩА НА КЗЛД	47

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ

КЗЛД - СЪОРГАНИЗАТОР НА 40-ТА МЕЖДУНАРОДНА КОНФЕРЕНЦИЯ НА ОРГАНЕТЕ ПО ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ И НЕПРИКОСНОВЕНОСТТА

В периода 22-26 октомври 2018 година Комисията за защита на личните данни и Европейският надзорен орган по защита на данните организират съвместно най-значимия международен годишен форум в сферата на защитата на личните данни – Международната конференция на органите по защита на личните данни и неприкосновеността. В далечната 1979 г. в гр. Бон, Германия се реализира нейното първо ежегодно издание. Конференцията е най-мащабното и значимо събитие за обмяна на опит, добри практики и анализ на тенденции в сектора на защитата на личните данни в световен мащаб и обединява 121 акредитирани организации от целия свят. Домакинството на конференцията се поверява на страни с доказан опит и капацитет в сферата на защитата на личните данни и зачитането на човешките права и свободи.

Конференцията включва закрыта сесия за акредитирани членове и наблюдатели, и открита сесия и допълнителни събития за всички регистрирани участници - широка аудитория от общността за защита на личните данни и неприкосновеността, индустрията, гражданското общество, академичните среди, правителствени органи и неправителствени организации.

Тазгодишното издание на конференцията е уникално по ред причини. Чрез юбилейното си издание конференцията се завръща след 5 години отново в град от Източна Европа. София става първата столица на Балканския полуостров, домакин на провеждания в продължение на близо 40 години форум. За първи път в историята на конференцията семинарната програма ще се провежда едновременно на две различни места – в София и Брюксел, и е организирана съвместно от Комисията за защита на личните данни и Европейския надзорен орган по защита на данните. В средата на 2017 г. официално е обявено одобрението на съвместната кандидатура за домакинство на 40-то издание на конференцията. 2018 година предоставя възможност на българската Комисия за защита на личните данни и Европейския надзорен орган да подчертаят водещата роля на Европейския съюз при формиране на политиките и средствата за защита на личните данни и достъпа до информация в световен мащаб.

40-та Международна конференция ще допринесе за развитието на дискусията относно етичните измерения при обработване на лични данни в дигиталната ера и ще се проведе под наслова “Да обсъдим етичната страна: Достойнство и уважение в управлението на данни живот” („Debating Ethics: Dignity and Respect in Data Driven Life“). Тазгодишната конференция ще очертае как цифровата ера променя обществото, как влияе върху ценностите и ежедневието на хората, как може да се поддържат достойнство и уважение в ориентирания към технологиите свят на цифровизирани общества и икономики.

Пленарната част на форума ще се проведе в Брюксел, като от София се осъществяват два от панелите в откритата сесия. Посредством видеоконферентна връзка и балансирана програма ще се докаже, че със средствата на съвременните технологии професионалистите в сферата на защитата на личните данни са обединени в усилията си повече от всякога. Планира се в София да се разгърне програма, насочена към бизнеса, неправителствения сектор, академичните среди, както и публичния сектор от България, Западните Балкани и от Общността на независимите държави.

Ако искате да бъдете в крак с най-новите тенденции в сферата на защитата на личните данни и проявявате интерес към Конференцията, ние сме готови да изслушаеме Вашите идеи и предпочитания.

Подробна програма на форума можете е публикувана на [официалната интернет страница на конференцията](#).

Регистрирайте своето участие [ТУК](#).

Можете да се възползвате от преференциалните условия за участие до 24 септември 2018 г.

[Информация за контакт е публикувана на сайта на КЗЛД.](#)

КЗЛД ПРИЕ КРИТЕРИИ И ПРОЦЕДУРИ ПО ОДОБРЯВАНЕ НА КОДЕКСИ ЗА ПОВЕДЕНИЕ И АКРЕДИТИРАНЕ НА ОРГАНИ ЗА НАБЛЮДЕНИЕ НА КОДЕКСИ ЗА ПОВЕДЕНИЕ

На 25 юли 2018 г. КЗЛД прие критерии и процедури за одобряване на Кодекси за поведение и за акредитиране на Органи за наблюдение на кодекси за поведение. Критериите и процедурите, които се отнасят до акредитирането на Орган за наблюдение на Кодекс за поведение, подлежат на съгласуване с Европейския комитет по защита на данните и ще бъдат публикувани на по-късен етап.

Целта на приетите и публикувани на сайта на КЗЛД „Критерии и процедури за одобряване на Кодекси за поведение“ е да се уточнят някои параметри на регламента, за да се подпомогне еднаквото разбиране и прилагане на неговите изисквания при изготвяне на кодекси за поведение. Оценяването на Кодекс за поведение се извършва в съответствие с характеристиките, заложиени в чл. 40 от Регламент (ЕС) 2016/679, както и съобразно приетите критерии.

Определена бе работна група от специализираната администрация на КЗЛД, която да започне незабавно работа по постъпилите до момента кодекси за поведение, съгласно приетите правила и критерии. В резултат на натрупаните в процеса на оценяването впечатления, на 28.08.2018 г. на институционалния сайт на КЗЛД бяха публикувани и следните указания към разработващите и предлагащите Кодекс за поведение:

1. Съгласно чл. 40, пар. 2 от Регламента, право да изготвят кодекс за поведение имат сдружения и други структури, представляващи категории администратори или обработващи лични данни. Във връзка с това е необходимо при предлагането на Кодекс за поведение, да бъде предоставена информация и доказателства за представителна власт на вносителя на кодекса по отношение на администраторите/обработващите лични данни от сектора/ бранша/ отрасъла.

2. Когато се изготвя, изменя или допълва кодекс за поведение, сдруженията и другите структури, представляващи категории администратори или обработващи лични данни, следва да се консултират със съответните заинтересовани страни, включително субектите на данни, когато това е осъществимо, и да вземат под внимание становищата, изразени писмено и устно в рамките на тези консултации (арг. съобр. 99 от Регламента). Трябва да бъде представена информация и доказателства за изпълнение на тази процедура или да бъде иницирано нейното провеждане в случай, че такава консултация не е извършвана в процеса на подготовка на кодекса.

3. Недопустимо е преписването (копирането) на текстове от Регламента. В кодекса следва да бъде уточнено тяхното прилагане в конкретния сектор/ бранш/ отрасъл. Недопустимо е и използването на декларативни изявления, без същите да представят подходящи гаранции за правата и свободите на субектите на данни при обработването на техни лични данни.

В настоящия брой на бюлетина публикуваме „Критерии и процедури по одобряване, изменение или допълнение на Кодекс за поведение“. Същият текст може да бъде намерен на сайта на КЗЛД, в раздел „Бъдете информирани“, подраздел „Кодекси на поведение съгласно Регламент (ЕС) 2016/679“.

КРИТЕРИИ И ПРОЦЕДУРИ ПО ОДОБРЯВАНЕ, ИЗМЕНЕНИЕ ИЛИ ДОПЪЛНЕНИЕ НА КОДЕКС ЗА ПОВЕДЕНИЕ

I. Общи положения

Какво е Кодекс за поведение

Кодексът за поведение по смисъла на Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент относно защитата на данните) е доброволен инструмент, който има за цел да улесни ефективното прилагане на регламента, както и да спомогне за доказването на факта на спазване на нормативните изисквания в съответствие с принципа за отчетност, като се отчитат особеностите на обработването на данни в определени сектори или професии.

Разработването и приемането на кодекс за поведение не е задължително изискване и е въпрос на преценка на сдружението или друга структура, представляваща съответната категория администратори или обработващи лични данни.

За кого са предназначени Кодексите за поведение

Кодекс за поведение се изготвя за отделна категория администратори/обработващи лични данни (АЛД/ОЛД), по-специално ако същите принадлежат към един и същи сектор или бранш. Кодексът за поведение е особено полезен в сектори, в които голямата част от АЛД/ОЛД са микропредприятия или малки и средни предприятия.

Кодексът за поведение има добавена стойност само тогава, когато е изготвен специално за конкретен сектор или бранш, отразява неговите особености и съществуващите практики при обработването на лични данни, като например специфичните рискове за правата и свободите на субектите на данните и подходящите технически и организационни мерки за тяхното ограничаване. Това логично означава, че съответният сектор, бранш или категория администратори/обработващи лични данни следва да имат достатъчно добро ниво на самоорганизираност и ефективни механизми за вътрешна координация и контрол.

Макар и ориентирани основно към частния сектор, кодексите за поведение могат бъдат използвани и в публичния сектор. С тях обаче не могат да се разширяват, изменят или ограничават нормативно определените задачи и правомощия на публичните органи. Друго специфично ограничение за публичния сектор е забраната за определяне на акредитиран орган по наблюдение на спазването на съответния кодекс за поведение.

Какви са ползите и предимствата от Кодексите за поведение

Присъединяването към кодекс за поведение има редица предимства за АД/ОЛД, като например:

- Може да се използва като доказателство за използването на подходящи мерки за доказване на съответствието с Регламент (ЕС) 2016/679;
- Може да гарантира спазването на изискването по чл. 28 от Регламент (ЕС) 2016/679 по отношение на обработващите лични данни;
- Може да установява конкретни параметри на задълженията на администратора и обработващия и да насърчава прилагането на добри практики;
- Може да се използва като основание за трансфер на данни;
- Може да въведе извънсъдебни производства и другите процедури за разрешаване на спорове между администраторите и субектите на данни, без да засяга правомощията на надзорния орган;
- Може да се използва като доказателство за намаляване на потенциални глоби и санкции.

Процедура за приемане и специфични изисквания

Инициативата за изготвяне на кодекс за поведение следва да произлиза от съответния сектор или бранш. Когато изготвят, изменят или допълват кодекс на поведение, сдруженията (асоциациите, камарите) и другите структури, представляващи категорията АД/ОЛД, следва да се консултират със съответните заинтересовани страни, включително със субектите на данни (публична консултация), когато това е осъществимо, и да вземат под внимание становищата, изразени писмено и устно в рамките на тези консултации.

Кодексите за поведение следва да са написани на достъпен и разбираем език и да отчитат националните особености и практики.

Публикуването на одобрен кодекс от КЗЛД за поведение се счита за начало на действие на кодекса.

Какви задължения поражда присъединяването към Кодекс за поведение

Присъединяването към кодекс за поведение е доброволен акт от страна на съответния администратор/обработващ лични данни, но след като се присъедини към него, той вече е длъжен да спазва неговите правила и изисквания при обработването на лични данни.

Кодексът за поведение по никакъв начин не отменя, замества или изменя задълженията на АД/ОЛД, които произтичат от Регламент (ЕС) 2016/679 и другите приложими национални или европейски нормативни актове. Неговата роля е единствено да улесни тяхното ефективно прилагане на практика.

Когато кодекс за поведение определя общи за сектора или бранша начини или подходи при извършването на операции по обработване на лични данни, АД/ОЛД, които са се присъединили към него, следва да се съобразяват с тях в своята дейност. В същото време, ако въпросните АД/ОЛД осъществяват и други специфични операции по обработване, които са извън обсега на кодекса, по отношение на тях те трябва да прилагат съответните правила по силата на правната рамка или вътрешните си политики за защита на личните данни.

Контрол по спазване на ангажиментите в Кодекса за поведение и последици при нарушаването им

Контролът по спазването на даден кодекс за поведение е важно условие за осигуряване на неговата добавена стойност както за АД/ОЛД в съответния сектор или бранш, така и за физическите лица. Контролът може да се извършва на няколко нива:

На първо място, сдруженията (асоциациите, камарите) и другите структури, представляващи съответния сектор, бранш или категория АД/ОЛД, следва да въведат работещи механизми за информираност, регистриране на членството, обучение, наблюдение и докладване за неспазване на изискванията на кодекса.

Общият регламент позволява горната роля да се изпълнява от акредитиран орган за наблюдение, който:

- е доказал в задоволителна степен пред КЗЛД своята независимост и опит във връзка с предмета на кодекса;

- е установил процедури, даващи му възможност да направи оценка на допустимостта на съответните АД/ОЛД да прилагат кодекса, да наблюдава дали те спазват разпоредбите на кодекса и периодично да прави преглед на неговото функциониране;

- е установил процедури и структури за обработване на жалби за нарушения на кодекса или за начина, по който кодексът е бил приложен или се прилага от администратор или обработващ лични данни, и за прозрачното довеждане на тези процедури и структури до знанието на субектите на данни и обществеността;

- демонстрира в задоволителна степен пред КЗЛД, че задачите и задълженията му не водят до конфликт на интереси; и

- е установил процедура за действие при констатиране на нарушение на Кодекса за поведение.

Всичко посочено по-горе не засяга по никакъв начин надзорните правомощия на КЗЛД съгласно Общия регламент и ЗЗЛД.

II. Критерии за одобряване на Кодекс за поведение

Критериите за одобряване на Кодекс за поведение имат за цел извършване на оценка дали и доколко Кодексът за поведение отговаря на чл. 40 от Регламент 2016/679. Ако някоя от хипотезите на чл. 40 не е приложима, трябва да бъде предоставен информация за това.

За одобряване на Кодекс за поведение се оценява изпълнението на следните критерии:

1. Да са посочени предметът и обхватът на Кодекса.

2. Да съдържа критерии за присъединяване на АД/ОЛД към Кодекса

3. Да съдържа описание на механизма за присъединяване към Кодекса и обвързващата сила на това присъединяване. Да съдържа описание на механизма за прекратяване или временно спиране на присъединяването към Кодекса.

4. Да съдържа описание на механизмите за извършване на задължително наблюдение за спазването на неговите разпоредби от АД/ОЛД, които приемат да го прилагат. Тези механизми не трябва да засягат задълженията и правомощията на надзорните органи.

5. Да съдържа общи критерии и механизми за извършване на анализ на риска и ако е приложимо – общи изисквания към извършване на оценка на въздействието по чл. 35 от Регламента

6. Да съдържа описание на механизмите за подпомагане отчетността чрез предоставяне на образци на документи.

7. Да има описание на категориите лични данни и/или регистрите, съдържащи лични данни, които обработват АЛД/ОЛД, присъединили се към Кодекса – какви данни се събират, за какви цели, срок за съхранение, срок за задържане и т.н.

8. Да е посочено как се събират, обработват и съхраняват личните данни, включително и правното основание.

9. Да са посочени законните интереси на АЛД/ОЛД, когато това е приложимо.

10. Как се гарантира добросъвестно и прозрачно обработване на лични данни. Информирание на обществеността и субектите на данни относно присъединяването към кодекса. Информирание на обществеността и субектите на данни относно правата им по Регламента.

11. Какви мерки се предвиждат относно упражняване правата на субектите на данни. Да са посочени категориите лица (физически и юридически), които имат право на достъп до информацията от регистрите с лични данни, както и степента на този достъп (пълнен, ограничен).

12. Процедура относно информирането и закрилата на децата и начин на получаване на съгласие от носещите родителска отговорност за детето.

13. Технически и организационни мерки за защита. Да са посочени условията за прилагане на псевдонимизация на данните, ако е приложимо.

14. Ако е приложимо – дали и защо Кодексът се явява подходяща гаранция по смисъла на чл. 46, пар. 2, буква д) (предаване на лични данни на трети държави или международни организации)

15. Процедура за уведомяването на надзорните органи за нарушения на сигурността на личните данни и процедура за уведомяването/съобщаването за такива нарушения на засегнатите субекти на данни.

16. Описание на извънсъдебните производства и други процедури за разрешаване на спорове между администраторите и субектите на данни по отношение на обработването, без да се засягат правата на субектите на данни за подаване на жалба до надзорен орган или ефективна съдебна защита срещу надзорен орган или право на ефективна съдебна защита срещу АЛД/ОЛД.

17. Да е предвидена процедура за изменението и допълнение на кодекса на поведение.

18. Процедура за предприемане на съответните действия в случай на нарушение на кодекса от страна на администратор или обработващ лични данни, включително като суспендира членството в кодекса или изключва от него съответния администратор или обработващ лични данни.

III. Процедура по одобряване, изменение или допълнение на Кодекс за поведение.

1. Документи, които се подават в КЗЛД във връзка с одобряване, изменение или допълнение на Кодекс за поведение:

1.1. Искане за одобряване на Проект на Кодекс за поведение (или Проект за изменение или допълнение на Кодекс за поведение), съдържащо:

– Информация за предлагащия Кодекса за поведение (сдружение или друга представителна структура на съответния сектор, бранш или категория АЛД/ОЛД, за които е приложим кодекса) – име, адрес, БУЛСТАТ, друг уникален идентификатор;

– Наименование на Кодекса за поведение (различаващо се от наименованията на публикуваните към момента на подаване на заявлението кодекси);

– Категории АЛД/ОЛД, за които е приложим Кодекса за поведение;

– Кратко описание на предмета и обхвата на Кодекса за поведение;

– Брой листа на Кодекса за поведение, предоставен в КЗЛД за одобрение;

– Дата;

– Подпис.

1.2. Проект на Кодекс за поведение (или Проект за изменение или допълнение на Кодекс за поведение).

1.3. Предложение за Наблюдаващ орган на Кодекса за поведение, което да съдържа:

– Информация за кандидата за Орган за наблюдение на Кодекс за поведение – име, БУЛСТАТ или друг уникално идентифициращ номер – ако е приложимо, данни за контакти – адрес, телефони, имейл;

– Дата;

– Подпис.

(Не се отнася за Кодекси за поведение в публичния сектор).

2. Начин на подаване

2.1. По електронен път – двата документа следва да бъдат изпратени подписани с квалифициран електронен подпис

2.2. Лично – в деловодството на КЗЛД, на адрес: София 1592, бул. „Проф. Цветан Лазаров” № 2 .

2.3. По пощата – с обратна разписка, на адрес: София 1592, бул. „Проф. Цветан Лазаров” № 2.

3. Документите по т. 1.1., 1.2. и 1.3 **се подават от представляващия органа**, който ги е изготвил или от изрично упълномощено от него лице с нотариално пълномощно.

4. Разглеждане на Проект на Кодекс за поведение (Проект за изменение или допълнение на Кодекс за поведение).

В срок от 3 месеца специализираната администрация на КЗЛД разглежда Проекта и в съответствие с критериите от т. II **изготвя Становище за съответствие** на Проекта с критериите за одобряване. Изготвеното становище се внася на заседание на КЗЛД за произнасяне с решение.

5. КЗЛД се произнася с мотивирано решение за:

- Одобряване на Проекта на Кодекс за поведение (Проекта за изменение или допълнение на Кодекс за поведение)

или

- Връщане за доработка Проекта на Кодекс, негово изменение или допълнение, ако установи несъответствие с критериите за одобряване по т. II.

6. Когато Проектът на Кодекс, неговото изменение или допълнение е одобрен от КЗЛД и в случай, че този Кодекс за поведение няма отношение към дейности по обработване в няколко държави членки, както и при наличие на акредитиран Орган за наблюдение, **КЗЛД регистрира и публикува Кодекса за поведение.**

7. КЗЛД поддържа публичен регистър на Кодексите за поведение.

8. Ако проект на Кодекс за поведение има отношение към дейности по обработване в няколко държави членки, КЗЛД, преди одобряването на проекта на кодекс, негово изменение или допълнение, го представя на Европейския комитет по защита на данните, който дава становище дали проектът на кодекс, негово изменение или допълнение съответстват на Регламент 2016/679, или, в случаите, посочени в пар. 3 от чл. 40 на Регламента, осигуряват подходящи гаранции. При положително становище на Комитета, КЗЛД одобрява съответния кодекс.

ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ПРОЕКТИ ПО ЕВРОПЕЙСКИ ПРОГРАМИ

Инициативите за включване в проектни консорциуми, както и реализация на вече одобрените за финансиране проекти, са продължение на политиката на КЗЛД за превенция чрез предоставяне на полезни практически инструменти и модели на администраторите на лични данни за повишаване на нивото на защитата при обработване на данните.

Проект „Иновативна програма за следдипломна квалификация: отговаряне на пазарните нужди и въвеждане на нови модели”

Erasmus+

В края на 2015 г. е одобрено за финансиране проектно предложение на КЗЛД по програма „Еразъм+“ с наименование „Иновативна програма за следдипломна квалификация: отговаряне на пазарните нужди и въвеждане на нови модели“. Проектът е разработен и подаден в партньорство с органите по защита на данните на Полша и Македония, както и университетите в гр. Лодз, Полша, и гр. Охрид, Република Македония. Стойността на проекта е 168 645 евро. Водещ партньор в проектния консорциум е Университетът за информационни науки и технологии „Св. Апостол Павел“ в гр. Охрид.

Целта на проектното предложение е да преодолее липсата на специалисти и експерти в сферата на електронното правителство и цифровия бизнес чрез мултидисциплинарни действия за модернизиране на учебните програми за висше образование. Той има за цел да създаде иновативна програма за следдипломна квалификация, която да бъде достъпна на наднационално ниво чрез онлайн платформа за обучение. Проектът включва изготвяне, апробиране и внедряване на програмата в университетите от проектния консорциум, както и дейности, свързани с осигуряването на устойчивост на резултатите – като обучение на персонала за работа с платформата и повишаване на осведомеността на обществото.

През 2016 и 2017 г. КЗЛД участва активно в изпълнението на проектните дейности. На база на проведеното мащабно проучване на нагласите на академичната общност и работодателите в България относно нуждата от разработването на програма за следдипломна квалификация, е разработено и предложено детайлно учебно съдържание, което да залегне като основа за магистърската учебна програма. През настоящата година бяха завършени детайлните програми на учебните предмети, включени в програмата, проведени две международни координационни срещи на проектните екипи от партньорските организации, краткосрочно обучение за обучители за техните служители, както и събития за разпространение на резултатите.

Проектът приключи успешно в края на месец август 2018 г.

Проект “T4DATA: Training Data Protection Authorities and Data Protection Officers”

В началото на 2017 г. съвместно с органите по защита на данните на Италия, Испания, Полша и Хърватия е подадено проектно предложение със заглавие „T4DATA: Training Data Protection Authorities and Data Protection Officers“ по програма „Права, равенство и гражданство“ на Европейския съюз. Водещ партньор на проектния консорциум е италианската фондация „Lelio e Lisli Basso – Onlus“. Стойността на проекта е 563 106,05 евро. Проектното предложение бе одобрено и предложено за финансиране в средата на 2017 г., като изпълнението му започна в началото на 2018 г.

Целта на проекта е да осигури подкрепа за предоставянето от страна на надзорните органи за защита на данните обучение за настоящи и бъдещи длъжностни лица по защита на данните в публичните органи. Обучението е свързано с практическото приложение и тълкуване на Общия регламент относно защитата на данните. Проектът обединява богат експертен опит от 5 държави-

членки на ЕС. Проектът ще подкрепи органите за защита на личните данни при тълкуването и прилагането на Регламент (ЕС) 2016/679 по отношение на изискванията за отчетност, приложими към публичните органи и институции, както и в случаите на задължително определяне на длъжностни лица по защита на данните. През 2017 г. са завършени всички административни процедури по подписване на договора, за да започне фактическото изпълнение на проекта още от началото на 2018 г. Предвидено е проектът да завърши през декември 2019 г.

До настоящия момент по проекта бяха подготвени и изпълнени редица дейности. Беше подготвен и представен първият работен вариант на Ръководството за организиране и провеждане на обучения за длъжностни лица по защита на данните в публичния сектор. Представители на КЗЛД се включиха в първата международна координационна среща по проекта в гр. Загреб през април 2018 г. Експерти от дирекция „Нормативна дейност, международно сътрудничество, планиране и обучение“ участваха в първото обучение за обучители по проекта в гр. Рим през месец юни 2018 г. Сред бъдещите дейности по проекта е организирането на серия пилотни електронни обучения за длъжностни лица по защита на данните, както и второто обучение за обучители.

Проект „e-OpenSpace - Европейска иновативна отворена платформа за електронен обмен на информация и устойчиво предоставяне на образование за възрастни в сферата на защитата на неприкосновеността и личните данни”

Erasmus+

В края на март 2017 г. КЗЛД инициира кандидатстване с проектно предложение по програма „Еразъм+“. Предложението е одобрено и предложено за финансиране. Договорът за безвъзмездна помощ е подписан през месец септември 2017 г. Проектът обединява усилията на органите по защита на данните на България, Полша и Хърватия, Ягелонския и Софийския университети и италианската неправителствена организация GVMAS. Стойността на проекта е 182 899 евро. Координатор на проектните усилия и водещ партньор е Комисията за защита на личните данни.

Проектът “e-OpenSpace” е разработен, за да бъде ефективно решение за стратегическо наднационално сътрудничество за гарантиране на сигурността и свободното движение на лични данни в ЕС. Той си поставя за цел осигуряването на единно облачно пространство за националните органи по защита на данните, за да изпълняват задачите си в областта на обучението в съответствие с новата правна рамка. Основната цел на проекта е да насърчи неформалното дигитално обучение и осведоменост в областта на неприкосновеността на личния живот и защитата на личните данни. Партньорите по проекта ще търсят гъвкави начини за обучение за интегриране на практически и теоретични знания за осигуряване на умения в областта на защитата на данните и насърчаване на общ подход и синергия между държавите-членки на ЕС при провеждането на обучения и инициативи за повишаване на осведомеността. Основното практическо средство за постигането на тази цел ще бъде разработването на уеб базирано решение за осигуряване на среда за сътрудничество и открито, иновативно и приобщаващо неформално цифрово обучение.

Към настоящия момент са осъществени първите две международни координационни срещи по проекта в София и Загреб. Започна изпълнението на първите пет дейности по проекта. Сред тях са изработването на „Каталог на добрите практики в сферата на неформалното обучение на възрастни“ и „Насоките за електронно осъществяване на неформални дигитални обучения в сферата на защитата на личните данни“, подготовката на „Общият учебен план“, както и на отделните ѝ електронни модули „Отворени образователни ресурси за неформално дигитално обучение по защита на данните“. Експертите, ангажирани с изпълнението на проекта, започнаха разработването на e-OpenSpace – единната пилотна платформа за осъществяване на разработените обучения и координацията и сътрудничеството между участващите национални органи по защита на данните. Продължителност на изпълнение на планираната дейности е две години, до края на август 2019 г.

Проектни инициативи на КЗЛД, одобрени за финансиране, чието изпълнение предстои

Проект “SMEDATA: Ensuring the Highest Degree of Privacy and Personal Data Protection through Innovative Tools for SMEs and Citizens”

В края на 2017 г. в партньорство със Съюза на юристите в България и „Апис Европа“ КЗЛД започна подготовка на проектно предложение, финансирано по поканата за набиране на проектни предложения „Осигуряване на най-високо ниво на защита на неприкосновеността и личните данни“ (Ensure the highest level of protection of privacy and personal data) на програма „Права, равенство и гражданство“ на Европейския съюз. В самото начало на 2018 г. КЗЛД като водещ партньор и кандидатстваща организация, подаде проектно предложение, обединяващо усилията на български и италиански партньори. Сред тях са и ЕУ България,

Италианският орган по защита на данните, университетът “Roma Tre” и Европейската асоциация на жените юристи. Проектното предложение цели предоставянето на практически инструментариум на малките и средни предприятия в постигането на съответствие с Общия регламент относно защитата на данните. След реализирането на дейностите по проекта, МСП ще разполагат с интегрирани дигитални решения за достъп до богата база данни с практика, както на националните надзорни органи, така и на съда на национално и европейско ниво, достъпни чрез мобилно приложение и самообучаващ се алгоритъм. Планирано е административните процедури по подписване на договора за финансова помощ да бъдат финализирани в началото на четвъртото тримесечие на т.г., което ще даде възможност фактическото изпълнение на проекта да започне още от края на 2018 г.

ВТОРО ПЛЕНАРНО ЗАСЕДАНИЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ КОМИТЕТ ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ

Европейският комитет по защита на личните данни (EDPB) е орган на ЕС, създаден с Регламент 2016/679 (Общ регламент относно защита на данните, GDPR) и от 25 май 2018 г. отговаря за прилагането на регламента. Съставен е от ръководителя на всеки Орган за защита на данните и на Европейския надзорен орган по защита на данните или от техни представители. Европейската комисия участва в заседанията на Комитета без право на глас. Европейският комитет по защита на личните данни е правопреемник на Работна група по чл. 29 от Директива 95/46/ЕО за защита на личността при обработка на лични данни и за свободно движение на тези данни (отменена със започване на прилагането на Регламент 2016/679).

Първото заседание на Европейския комитет по защита на данните се състоя на 25 май 2018 г. - денят, в който започна прилагането на регламента. На 4 и 5 юли 2018 се състоя второто пленарно заседание, на което бяха разгледани широк кръг въпроси. Основните теми бяха свързани със сътрудничеството между националните органи за защита на личните данни, процедурите и механизмите за съгласуваност между тях, изпълнението на споразумението „Щит за личните данни в отношенията между ЕС и САЩ“, предоставяне на указания на Интернет корпорацията за присвоени имена и адреси (ICANN) относно прилагането на GDPR.

Комитетът обсъди механизмите за взаимодействие и съгласуваност, споделяйки опита от функционирането на механизма „едно гише“. Обсъдена бе работата на информационната система на вътрешния пазар (IMI), която служи за ИТ платформа за обмен на информация по трансгранични случаи. Споделени бяха предизвикателствата, пред които са изправени органите и типа на въпросите, които постъпват след 25 май. Повечето органи отчетоха значително нарастване на броя жалби. Първите случаи са инициирани в ИМИ на 25 май 2018. Към момента, приблизително 30 трансгранични жалби в ИМИ са в процес на проучване. Отчетено бе, че въпреки рязкото нарастване на броя жалби през последния месец, натоварването е управляемо към момента, което се дължи в голяма степен на сериозната подготовка през последните 2 години, осъществена от Работна група по чл. 29. Споделена бе увереността, че процедурите, по които органите работят заедно в рамките на механизма за съгласуваност, са стабилни и ефикасни.

На заседанието бе прието писмо до Интернет корпорацията за присвоени имена и адреси (ICANN), предоставящо указания, които да подпомогнат ICANN да разработи, в съответствие с Общия регламент, модел на жалба относно достъп до лични данни, обработвани в контекста на WHOIS. Писмото разглежда въпросите за определяне на целите, за които се събират лични данни, събирането на пълен набор от данни WHOIS, регистрирането на юридическите лица, осъществяването на достъп до непубличните данни на WHOIS, задържането на данните, кодексите за поведение и акредитация. Комитетът очаква ICANN да разработи и внедри модел на WHOIS, който да осигури законосъобразно използване на лични данни от заинтересовани страни (напр. правоприлагащи органи), в съответствие с Регламента, което да не води до неограничено публикуване на тези данни.

На заседанието бе поканена изпълняващата длъжността Омбудсман на САЩ, отговарящ за разглеждане на жалбите в рамките на споразумението „Щит за личните данни в отношенията между ЕС и САЩ“, посланик Джудит Гарбър. Комитетът постави въпроса, отправен и от неговия предшественик (Работната група по чл. 29), относно назначаването на постоянен Омбудсман, както и относно липсата на допълнителна информация за механизма на Омбудсмана и по-нататъшно разсекретяване на процедурните правила, по-специално относно взаимодействието на Омбудсмана с разузнавателните служби. Комитетът посочи, че срещата с Омбудсмана е била интересна и колегиална, но не е дала категоричен отговор на тези въпроси и те ще останат начело на дневния ред при извършване на Втория годишен преглед на споразумението, насрочен за октомври 2018 г.

ПРОЕКТЪТ НА ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ Е ВНЕСЕН В НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

На 18 юли 2018 г. в Народното събрание е внесен Проектът на Закона за изменение и допълнение на Закона за защита на личните данни (ЗИД ЗЗЛД). Този закон въвежда мерките за изпълнение и прилагане на Общия регламент относно защитата на данните и определя и особените правила във връзка със защитата на физическите лица по отношение на обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществения ред и сигурност и тяхното предотвратяване.

От приемането на пакета за реформа на защитата на личните данни през 2016 г., КЗЛД работи активно по подготовката на необходимите изменения и допълнения в националното законодателство. Проектът на Закона за изменение и допълнение на Закона за защита на личните данни бе представен за обществено обсъждане от неговия вносител, Министерство на вътрешните работи, на 30.04.2018 г. Общественото обсъждане продължи 1 месец (до 30.05.2018 г.), като в този период постъпиха множество предложения, становища и коментари. В резултат на техния анализ, експертната работна група по законопроекта предложи нови текстове и въведе нови формулировки за случаите, за които прецени, че това е целесъобразно. На 18.06.2018 г. актуализираният Проект на ЗИДЗЗЛД бе приет на заседание на КЗЛД и изпратен на МВР в качеството му на вносител. На 11.07.2018 г. Министерският съвет одобри без промени законопроекта и на 18.07.2018 г. го внесе за гласуване в Народното събрание.

Разпределението на Проекта на ЗИД ЗЗЛД по парламентарни комисии е както следва:

Водеща комисия е Комисия по вътрешна сигурност и обществен ред.

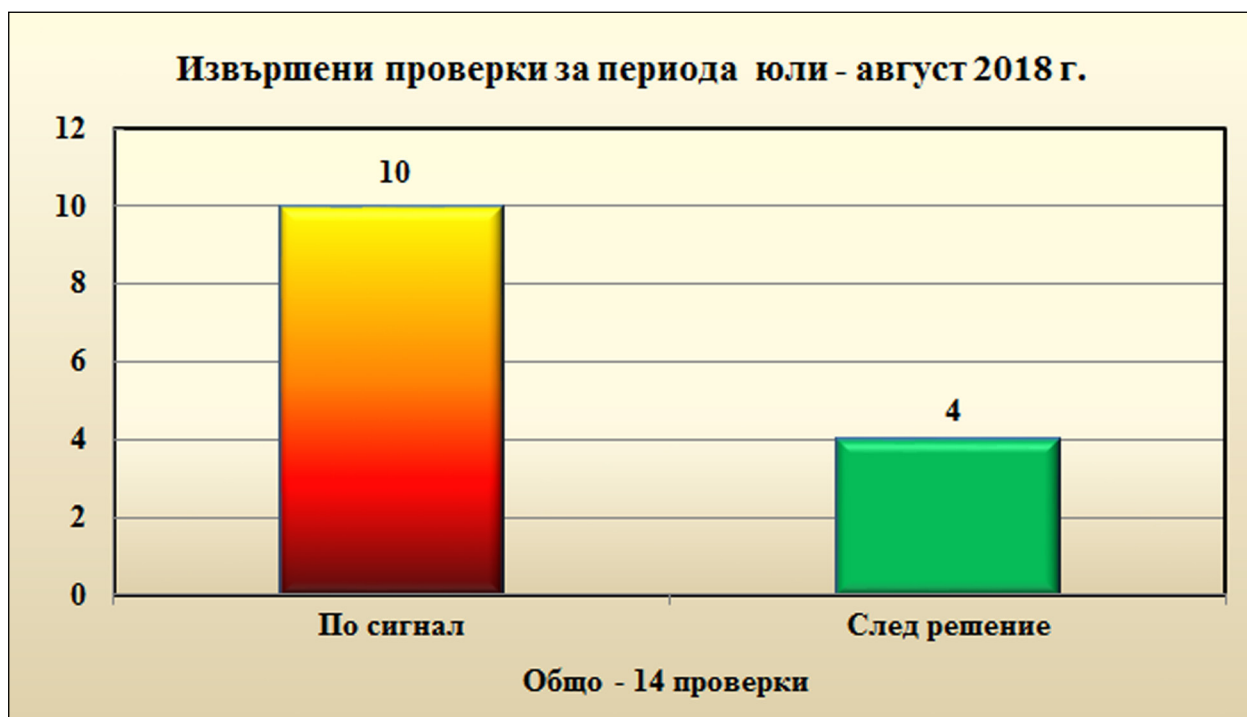
Участващи комисии са Комисията по правни въпроси; Комисията за контрол над службите за сигурност, прилагането и използването на специалните разузнавателни средства и достъпа до данните по Закона за електронните съобщения; Комисията по транспорт, информационни технологии и съобщения; Комисията по регионална политика, благоустройство и местно самоуправление и Комисията по европейските въпроси и контрол на европейските фондове.

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

СТАТИСТИКА И АНАЛИЗ НА КОНТРОЛНАТА ДЕЙНОСТ ЗА ПЕРИОДА ЮЛИ - АВГУСТ 2018 г.

На основание чл. 12 от Закона за защита на личните данни през месеците юли и август 2018 г. са извършени общо 14 проверки - 10 след постъпили в КЗЛД сигнали и 4 след решение на КЗЛД.

През месеците юли и август 2018 са разгледани 179 искания от физически лица, включително различни запитвания по актуални въпроси, свързани със защита на личните данни. На всички податели са изпратени съответни отговори.

С оглед прилагането на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета, и корективните правомощия на Комисия за защита на личните данни, за отчетния период са отправени 1 официално предупреждение и 2 разпореждания до администратори на лични данни.

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

КЗЛД публикува в своя бюлетин и на институционалния си сайт решения по жалби, с цел да се осигури прозрачност за обществеността относно практиката на Комисията при разглеждането на жалби на граждани. За постигането на тази цел не е необходимо публикуване на всички решения на КЗЛД по жалби, а отразяване произнасянето на Комисията по различни казуси. Всички публикувани решения на КЗЛД са с анонимизирани лични данни на физическите лица и имена на юридическите лица.

РЕШЕНИЕ № ППН-01-94/2018 София, 10.07.2018 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията“) в състав, членове – Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 30.05.2018 г. и обективизирано в протокол № 25/30.05.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни разгледа по допустимост жалба с рег. № ППН-01-94/15.02.2018 г., подадена от Х.П.П. срещу „Т.Б.“ ЕАД.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба рег. № ППН-01-94/15.02.2018 г., подадена от Х.П.П., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните ѝ данни.

Г-жа Х.П.П. информира Комисията, че на 28.10.2015 г. ѝ е било откраднато портмонето с лични документи, дебитни карти, факт за който е информирала и подала сигнал в І РПУ – В. на 31.10.2015 г., за което е образувана преписка. На 16.03. 2016 г. длъжностно лице от ІІІ РПУ В. е информирало г-жа Х.П.П., че има задържано лице и е открита личната карта. Жалбоподателката е получила личните си документи от І РПУ – В. и като невалидни такива е предала за унищожаване.

През месец юни 2016 г. на личния ѝ адрес, жалбоподателката е получила покана от колекторска фирма за плащане на непогасени задължения към „Т.Б.“ ЕАД. След справка в магазина на „Т.Б.“ ЕАД г-жа Х.П.П. е установила, че на нейно име има сключен договор за два номера на 14.11.2015 г. Жалбоподателката е обяснила в офис на „Т.Б.“ ЕАД, че става въпрос за злоупотреба с личните ѝ, за която има доказателства.

Депозирала е жалба до „Т.Б.“ ЕАД, като в отговор дружеството е отказало да предостави копие от сключените договори.

Жалбоподателката информира, че никога не е използвала услугите на „Т.Б.“ ЕАД и че дружеството е използвало личните ѝ данни за сключване на договори без нейно знание и съгласие.

Жалбата на Х.П.П. е съобразена в цялост с изискванията за редовност, съгласно чл. 30, ал. 1 от Правилник за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателката, естеството на искането, дата и подпис.

Разгледана по допустимост, жалбата е процесуално недопустима.

Съгласно чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), административният орган проверява предпоставките за допустимостта на искането, с което е сезиран. Законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие и на специални изисквания, установени със закон, за които съответният административен орган следи служебно (чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК). Такива изисквания са уредени в Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Нормата на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД предвижда преклузивен срок за сезиране на Комисията – в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. Жалбоподателката сочи, че е разбрала за неправомерното обработване на личните ѝ данни шести месец 2016 г. Установила, че твърдяното нарушаване на правата ѝ по ЗЗЛД е извършено през 2016 г. Жалбата е депозирана в Комисията на 15.02.2018 г. От изложеното следва, че твърдяното нарушение е извършено две години преди подаване на жалбата – в този смисъл предвидения в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срок не е спазен.

Следва да се вземе предвид, че считано от 25.05.2018 г. във всички държави-членки се прилага Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните), т.е. към момента на постановяване на настоящото решение е налице промяна, която следва да бъде съобразена по арг. на чл. 142, ал. 1 от АПК и чл. 15, ал. 2 от Закона за нормативните актове. В този смисъл, Комисията за защита на личните данни, счита че обсъжданите по-горе разпоредби от Закона за защита на личните данни не противоречат на регламента.

С оглед изложеното и на основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК във връзка с чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, Комисията се произнесе със следното

РЕШЕНИЕ:

Обявява жалба с рег. № ППН-01-94/15.02.2018 г., подадена от Х.П.П. срещу „Т.Б.“ ЕАД за процесуално недопустима и прекратява производството.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-302/2017

София, 10.07.2018 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията) в състав, членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на редовно заседание, на редовно заседание, проведено на 16.05.2018 г. и обективизирано в протокол № 22/16.05.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по основателност жалба с рег. № Ж-302/10.07.2017 г., подадена от Й.Ц.Н.

В Комисията за защита на личните данни е постъпила жалба с рег. № Ж-302/10.07.2017 г., подадена от Й.Ц.Н. за нарушаване на ЗЗЛД.

В жалбата е посочено, че г-н Й.Ц.Н. е подал документи за пенсиониране в Националния осигурителен институт (НОИ) В., във връзка с което служителите на НОИ го уведомяват, че друго лице е подало необходимата молба и е получило исканите данни. Жалбоподателят излага твърдения,

че лицето Г.Х., от което са взети документите, е непозната за него и е действала без упълномощаване от негова страна.

Във връзка с изложеното е приложена жалба до Териториално поделение (ТП) на НОИ В.

С писмо изх. № Ж-302/10.07.2017#1 от 08.08.2017 г. на КЗЛД, г-н Й.Ц.Н. е информиран, че КЗЛД е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработване на личните им данни. Дадено е указание, че съгласно чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) във връзка с чл. 27, ал. 2, т. 6 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) в жалбата трябва да са посочени данни за искателя: имена, адрес, телефон за връзка, електронен адрес (при наличие), естество на искането; друга информация или документи, когато е предвидено в закон или в този правник; дата и подпис. Следствие на писмото нередовностите са отстранени.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая с писмо изх. № ППН-01/Ж-302/2017#4/12.01.2018 г. на КЗЛД, е поискано становище по предмета на жалбата от ТП на НОИ – В. С писмо изх. № ППН-01/Ж-302/2017#5/12.01.2018 г., на кмета на община К. е предоставен срок за писмено становище и представяне на относими доказателства, а с писмо изх. № ППН-01/Ж-302/2017#8/23.02.2018 г. от Централно управление на НОИ – гр. София е изискано становище по предмета на жалбата, както и изрично уточнение кои са легитимираните лица, които имат право да подават заявление за издаване на удостоверение УП – 13.

От ТП на НОИ – В. е депозирано становище № Ж-302#(17)/22.01.2018 г., в което информират Комисията, че е издадено удостоверение УП – 13 за установяване на обстоятелства и факти, свързани с трудовия и осигурителния стаж на г-н Й.Ц.Н. Подател по заявлението е г-жа Г.К. – директор на дирекция „Финансово – стопански дейности“ в качеството на служебно лице, представляващо община К., респективно общинско предприятие „Комунални дейности“, в което към датата на подаване на заявлението е работил г-н Й.Ц.Н. Информират, че заявлението е подписано лично от г-жа Г.К. – директор на дирекция „Финансово – стопански дейности“, с изрично указание готовия документ да се изпрати на адреса на община К. Посочено е, че жалбоподателят със заявление е поискал отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 68, ал. 1 и ал. 2 от Кодекса на социалното осигуряване (КСО), предоставил е изискуемите по чл. 2 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж документи и копие на удостоверение образец УП – 13, издадено от Обединен осигурителен архив при ТП на НОИ – В. за стаж в ТКЗС – гр. К.

Информират, че съгласно разпоредбата на чл. 1, ал. 5 от горесцитираната наредба „при прието заявление с нередовни и/или липсващи документи, които не могат да бъдат поправени или набавени служебно въз основа на документи, които са налични в НОИ, длъжностното лице по чл. 98, ал. 1 от КСО уведомява лицето за неизправностите с препоръчано писмо с обратна разписка в 15 – дневен срок“. Във връзка с което г-н Й.Ц.Н. е уведомен да представи оригинал на удостоверение на УП – 13. Приложени са доказателства.

Община К. е ангажирала становище, заведено с рег. № Ж-302#7(17)/23.01.2018 г., в което е посочено, че на г-жа Г.К., в качеството на директор на дирекция „Финансово – стопански дейности“ е възложено установяването на трудов и осигурителен стаж на работниците и служителите на община К. Посочено е, че в изпълнение на служебните задължения, г-жа Г.К. е изискала от ТП на НОИ – В. издаване на удостоверение УП – 13 за установяване на трудов и осигурителен стаж на лицето – служител на общинско предприятие „Комунални дейности“ – Й.Ц.Н. В община К. е получено издаденото удостоверение УП – 13, документа е пристигнал по пощата и е приложен по личното трудово досие на работника. Посочено е, че г-жа Г.Х. не е получавала лично документи от ТП на НОИ – В.

Считат, че община К. не е нарушила разпоредбите на ЗЗЛД, както и че събраните лични данни се обработват само за осигурителни цели, съгласно разпоредбите на КСО и информацията не

е предоставяна на трети лица. Посочено е, че достъп до информацията имат служители, на които това е възложено служебно. Приложени са доказателства.

От Централно управление на НОИ е депозирано становище с рег. № Ж-302#9(17)/14.03.2018 г., с което информират, че на 21.06.2017 г. в ТП на НОИ – В. е подадено заявление за установяване на обстоятелства и факти, свързани с трудовия и осигурителен стаж на лицето Й.Ц.Н. от Г.К. Информират, че г-жа Г.К. е подписала заявлението в качеството си на служебно лице, представляващо община К., респективно общинско предприятие „Комунални дейности“. След проверка е установено, че процесното заявление не е подадено лично от г-н Й.Ц.Н.

Уведомяват, че лицата, които имат право да подават заявление за издаване на удостоверение за осигурителен/трудова стаж, образец УП – 13, са определени в инструкция № 5/30.06.2005 г. за приемане и съхраняване на разплащателни ведомости и трудовоправни документи на прекратени осигурители без правопреемник. Уведомяват, че заявлението се подава лично в ТП на НОИ или в архивохранилището.

На основание чл. 32, ал. 4 от Инструкцията, заявлението може да се подаде и от упълномощено лице с нотариална заверено пълномощно, като в този случай към заявлението се прилага и пълномощното. Информират, че след проверка е установено, че лицето Г.Х. не влиза в кръга на легитимираните лица, които имат право да подават заявление за издаване на УП – 13.

Общината е основната административно – териториална единица, в която се осъществява местното самоуправление. Органът на изпълнителната власт е кметът на общината. По смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД, администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на данните, както и който обработва лични данни, видът на които, целите и средствата за обработване се определят със закон. В тази връзка, кметът на общината (в конкретния случай – кметът на община К.) притежава качеството на администратор на лични данни, поради обстоятелството, че по повод осъществяването на правомощията си обработва лични данни на физически лица. При извършена служебна справка в Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри към КЗЛД, бе установено, че община К. е вписана като администратор на лични данни.

Прави се и отбелязването, че съгласно Правилника за устройството и дейността на общинско предприятие „Комунални дейности“, общинското предприятие не е самостоятелно юридическо лице, а е на пряко подчинение на община К.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № Ж-302/10.07.2017 г., подадена от Й.Ц.Н. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата, подадена от Й.Ц.Н. е съобразена в цялост с изискванията на КЗЛД, съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити за редовност.

Съгласно чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД при нарушаване на правата му по ЗЗЛД, всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. Жалбата е подадена в срока на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД и е допустима.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни

от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона.

На проведено на 04.04.2018 г. заседание на Комисията жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – Й.Ц.Н. и ответна страна – кмета на община К. и Централно управление на НОИ – администратори на лични данни, като заинтересована страна е конституирана г-жа Г.Х. Г.К. – директор на дирекция „Финансово – стопански дейности“. Страните са редовно уведомени за насроченото за 16.05.2018 г. заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните доказателства и наведените твърдения, Комисията приема, че разгледана по същество жалба № Ж-302/10.07.2017 г. е основателна.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни.

Съгласно легалното определение на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД лични данни са всяка информация отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Имената, адресът и единният граждански номер на физическото лице безспорно имат качеството на лични данни, а предоставянето и употребата им са действия по обработване на данните по смисъла на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД и следва да се извършват при спазване на разпоредбите на ЗЗЛД.

В разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физическите лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването.

От събраните в хода на административното производство доказателства се установи безспорно, че Община К. е обработила лични данни - три имена, единен граждански номер и адрес на жалбоподателя, в хипотезата на употреба на личните данни и предоставянето им на НОИ за установяване на трудовия и осигурителен стаж на жалбоподателя, без изрично упълномощаване от страна на жалбоподателя.

Видно от предоставените доказателства по административната преписка, заявител по заявление вх. № *****, е г-жа Г.К. - директор на дирекция „Финансово – стопански дейности“ в община К.

Твърденията на жалбоподателя, че личните му данни са обработени в хипотезата на предоставяне от община К. на НОИ без негово знание и съгласие кореспондират със събраните по преписката доказателства.

Предвид гореизложеното следва, че личните данни на жалбоподателя са обработени – предоставени от Община К. на НОИ в нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД.

От предоставените в производството доказателства от ЦУ на НОИ и съгласно разпоредбата на чл. 32, ал. 4 от Инструкция № 5/30.06.2005 г., заявлението може да се подава и от упълномощено лице с нотариално заверено пълномощно, каквото в процесния случай, не е било предоставено.

Не е спорно, че НОИ- В. са предоставили изисканата от община К. информация със заявление вх. № *****. От предоставените като доказателство работна инструкция за регистриране, насочване и отразяване на етапите и контрола на процеса на изработване на документите за осигурителен стаж

и доход от сектор „ИДОСД“, отдел „ОА“ е видно, че назначените лица на длъжност „технически изпълнител“ проверяват дали лицето подало „заявление“ отговаря на изискванията на чл. 32, ал. 1, ал. 4 и ал. 5 от Инструкция № 5/2005 г. на НОИ.

По преписката е установено, че НОИ имат ясно разписани вътрешни правила за приемането и обработване на документи, но въпреки подробно разписаните в работната инструкция за регистриране, насочване и отразяване на етапите и контрола на процеса на изработване на документите за осигурителен стаж и доход, както и в нарушение на разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД като администратор на лични данни да предприеме необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни на лицата от незаконни форми на обработване НОИ са предоставили изисканите данни на община К. От събраните доказателства НОИ не е предприело необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни на жалбоподателя от неправомерно обработване, а предприетите такива са явно недостатъчни и неефективни.

При констатирано нарушаване на разпоредбите на ЗЗЛД, законодателят е предоставил на Комисията следните правомощия: да даде задължително предписание, да определени срок за отстраняване на нарушението или да наложи административно наказание. Комисията действа в условията на оперативна самостоятелност като преценява кое от своите правомощия да реализира. Преценката се основава на съображенията за целенасоченост, целесъобразност и ефективност на решението, като следва да се постанови акт, който в най-пълна степен да защитава обществен интерес. Правомощието да даде задължително предписание на администратора на лични данни касае ситуации, в които администраторът не е изпълнил свое задължение, който пропуск може да санира, като в предоставения му срок извърши пропуснатите действия и обективира изискваното от закона поведение. В случая не е налице пропуск, а са извършени действия в повече, което налага извод за неприложимост и на това правомощие.

Единствено имуществената санкция, като мярка на административна принуда, се явява най-целесъобразна и ефективна мярка, за защита на законовия обществен интерес. Следва да се отбележи, че освен чисто санкционна мярка – реакция на държавата към извършеното нарушение на нормативно установените правила, имуществената санкция има и дисциплиниращо действие, с оглед неизвършването на същото нарушение занапред. Администраторът е длъжен да познава закона и да спазва неговите изисквания и дължи полагането на необходимата грижа, предвидена в ЗЗЛД.

При определяне на размера на имуществената санкция Комисията взе предвид, че нарушението е първо за община К., а също и факта, че документите, съдържащи лични данни са предоставени от община К. на държавен орган, както и че НОИ имат ясно разписани вътрешни правила за приемането и обработване на документи, с оглед на което наложената имуществена санкция и за двата администратора следва да е в минималния предвиден размер.

Предвид изхода на спора, Комисията счита, че претендираните от ответните страни разноски не се дължат.

Предвид горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7, във връзка с чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. № Ж-302/10.07.2017 г., подадена от Й.Ц.Н. срещу Община К., за основателна.

2. На основание чл. 38, ал. 2 и чл. 42, ал. 9 от Закона за защита на личните данни, налага на Община К., адрес *** административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 500 (петстотин) лева, за това че в качеството си на администратор на лични данни е обработило личните данни на господин Й.Ц.Н. в нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД.**

3. На основание чл. 38, ал. 2 и чл. 42, ал. 9 от Закона за защита на личните данни, налага на Национален осигурителен институт, адрес гр. София, бул. „Александър Стамболийски“ № 62-64 административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 500 (петстотин) лева, за това че в качеството си на администратор на лични данни е обработило личните данни на господин Й.Ц.Н. в нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде преведена по банков път:

Банка БНБ – ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601 BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

В случай че санкцията не бъде платена след влизане в сила на решението, ще бъдат предприети действия за принудителното му събиране.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-192/2017 г.

София, 30.07.2018 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев и Мария Матева на заседание, проведено на 09.05.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни разгледа по същество жалба № ППН-01-192/29.11.2017 г., подадена от Й.С.П.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от Й.С.П. с изложени твърдения за неправомерно обработване на личните му данни от „МБАЛ-В.“ ЕООД.

Жалбоподателят информира, че от направена по електронен път справка чрез сайта на Национална агенция по приходите (НАП) установил, че в раздел „Справка за осигурителния доход за социално осигуряване по данни от декларации по наредба Н-8“ е посочено, че през месец юни 2017 г. е получил възнаграждение от МБАЛ-В. ЕООД върху което е внесена сума по ДЗПО.

Жалбоподателят твърди, че никога не е работил в дружеството, категоричен е че не е сключвал трудов или друг договор с него, както и че не е получавал възнаграждение от болничното заведение.

Счита, че е налице злоупотреба с личните му данни, което уронва престижа му на лекар, професионалните му качества и етика и го поставя в неудобно положение пред настоящия му работодател - Университетска болница – Лозенец.

Към жалбата не са приложени доказателства.

В хода на производството г-н Й.С.П. допълва жалбата си и мотивиран от съдържанието на приложено копие на писмо от Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ твърдени неправомерно обработване на личните му данни и от страна на „А.С.К. УМБАЛ“ ЕООД, в хипотезата на предоставянето им, без негово знание и съгласие, на МБАЛ-В. ЕООД. Информира, че е бил в трудови правоотношения с „А.С.К. УМБАЛ“ ЕООД, същите прекратени на 25.05.2017 г. и е категоричен, че не е уведомяван от бившия си работодател за предоставяне на данните му на „МБАЛ-В.“ ЕООД. Допълва че към дата на подадената в НАП информация за осигуряване, а именно за месец юни 2017 г. вече не е бил служител на „А.С.К. УМБАЛ“ ЕООД и намира за недействителни договорите сключвани между двете дружества, по които е бил страна.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от „МБАЛ-В.“ ЕООД и „А.С.К. УМБАЛ“ ЕООД са изискани становища по случая.

В отговор управителят на „МБАЛ-В.“ ЕООД представя заверено копие относими доказателства, в това число писмени обяснения по случая от него в качеството му управител на дружеството, на главния счетоводител и на оперативния счетоводител-деловодител на дружеството, граждански договор № *** и декларация към него, неподписани от изпълнителя – д-р Й.С.П., както и ведомости за заплати за юни 2017 г.

От „А.С.К. УМБАЛ“ ЕООД е депозирано становище неоснователност и недоказаност на жалбата по отношение на дружеството.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна от НАП е изискана и в отговор е предоставена справка за актуалното състояние на всички регистрирани в агенцията трудови договори с жалбоподателя, както и справка-данни за осигуряване на жалбоподателя за периода 01.01 - 30.11.2017 г.

В хода на производството и предвид обстоятелството, че за случая е сезирана и Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ от последната е изискана информация за извършена по случая проверка и резултатите от нея, както и заверено копие на дадени от управителя на дружеството писмени обяснения по случая и копие на представен по преписката договор № *****, съдържащ данни на жалбоподателя г-н Й.С.П. В отговор от Агенцията уведомяват, че извършената проверка не е установила данни за нарушения, свързани с материалната им компетентност и прилагат заверено копие на изисканите от КЗЛД документи.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба № ППН-01-192/29.11.2017 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя от „МБАЛ-В.“ ЕООД във връзка с регистриран в НАП договор и подадена от дружеството декларация за социално осигуряване на жалбоподателя за месец юни 2017 г. Предмет на жалбата са и твърденията за неправомерно обработване на личните данни на г-н Й.С.П., в хипотезата на предоставянето им от „А.С.К. УМБАЛ“ ЕООД на „МБАЛ-В.“ ЕООД за целите на договора.

С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата. В конкретния случай и предвид събраните по преписката доказателства е безспорно, че пасивно легитимираните в производството страни – „МБАЛ-В.“ ЕООД и „А.С.К. УМБАЛ“ ЕООД имат качеството на администратори на лични данни по отношение на жалбоподателя. От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че са регистрирани като администратор на лични данни съответно с идент. № 1873 и № 411519.

На проведено на 14.03.2018 г. заседание на Комисията жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател – Й.С.П. и ответни страни – „МБАЛ-В.“ ЕООД и „А.С.К. УМБАЛ“ ЕООД, в качеството им на администратори на лични данни. Страните са редовно уведомени за насроченото за 09.05.2018 г. открито заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество и им е указано разпределянето на доказателствената тежест в процеса.

От „МБАЛ-В.“ ЕООД са изискани доказателства в подкрепа на твърденията, че данните на жалбоподателя са предоставени на лечебното заведение от „А.С.К. УМБАЛ“ ЕООД за „извършване на ФГС“, както и информация какъв е вида и обема на предоставените данни, кога и как са предоставени.

В отговор г-н Ч. твърди, че личните данни на жалбоподателя са предоставени от „А.С.К. УМБАЛ“ ЕООД по електронен път на служебния имейл на „МБАЛ-В.“ ЕООД и уточнява, че копие на личната карта на жалбоподателя е предоставена на 05.07.2017 г., а на 29.06.2017 г. са предоставени издадени на жалбоподателя дипломи за завършени висше образование и за специалност, сертификат и удостоверение от Български лекарски съюз. В подкрепа на изложеното е приложена заверена разпечатка на съдържанието на получените от „А.С.К. УМБАЛ“ ЕООД имейли и прикачените към тях файлове.

На жалбоподателят, както и на „А.С.К. УМБАЛ“ ЕООД е предоставено заверено копие на изразеното от „МБАЛ-В.“ ЕООД становище ведно с приложенията към него, като на адресатите е предоставен 7-дневен срок да изразят становище по него, да правят искания и/или възражения по доказателствата.

В отговор г-н Й.С.П. информира, че поддържа жалбата и твърденията си посочени в нея, че предоставянето на личните му данни от „А.С.К. УМБАЛ“ ЕООД на „МБАЛ-В.“ ЕООД и обработването им от последното за изготвяне и регистриране в НАП на граждански договор е без него знание и съгласие. В тази връзка и предвид големия обем от лични данни които са обработени без правно основание от лечебните заведения моли Комисията да ангажира административно-наказателната отговорност и на двата администратора на лични данни предвид високата обществена опасност на действията им касаещи освен нарушение на правата му по ЗЗЛД, така и „манипулиране на системата на финансиране на здравното осигуряване“.

От „А.С.К. УМБАЛ“ ЕООД не е изразено становище по доказателствата представени от „МБАЛ-В.“ ЕООД.

На проведено на 09.05.2018 г. заседание на Комисията, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателят – редовно уведомен, явява се лично и чрез адвокати С.С. и А.А. от Софийска адвокатска колегия, които поддържат жалбата и молят Комисията да я уважи, като основателна и доказана.

„МБАЛ-В.“ ЕООД – редовно уведомено, не се представлява.

„А.С.К. УМБАЛ“ ЕООД – редовно уведомено, представлява се от юрисконсулт И. с

пълномощно по преписката. Процесуалният представител на дружеството поддържа изразеното в хода на производството писмено становище, моли Комисията при постановяване на решение по основателност на жалбата да съобрази факта, че нарушението е първо за лечебното заведение и от него не са настъпили вреди за жалбоподателя.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните доказателства и наведените твърдения, Комисията приема, че разгледана по същество жалба № ППН-01-192/29.11.2017 г. е основателна по отношение и на двата администратора на лични данни - „А.С.К. УМБАЛ“ ЕООД и „МБАЛ-В.“ ЕООД.

Същата има за предмет неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя от „МБАЛ-В.“ ЕООД във връзка с регистриран в НАП договор и подадена от дружеството декларация за социално осигуряване на жалбоподателя за месец юни 2017 г. Предмет на жалбата са и твърденията за неправомерно обработване на личните данни на г-н Й.С.П., в хипотезата на предоставянето им от „А.С.К. УМБАЛ“ ЕООД на „МБАЛ-В.“ ЕООД за целите на договора.

От събраните по преписката доказателства се установи, а и между страните не е спорно, че жалбоподателят е бил в трудови правоотношения с „А.С.К. УМБАЛ“ ЕООД в периода 05.01.2016 г. – 25.05.2017 г., във връзка с които г-н Й.С.П. е предоставил на лечебното заведение личните си данни – имена, ЕГН, адрес, както и копие на документи свързани със спецификата на изпълняваната от него длъжност, а именно диплома за завършено висше образование по специалност „Медицина“, Свидетелство за призната специалност по Гастроентерология и Удостоверени за членство в Българския лекарски съюз.

Видно от събраните доказателства е, че на 29.06.2017 г. „А.С.К. УМБАЛ“ ЕООД по електронен път от имейл адрес **** е предоставило на „МБАЛ-В.“ ЕООД на служебния имейл адрес - ***** копие на издадени на жалбоподателя документи, съдържащи личните му данни, а именно - диплома за завършено висше образование по специалност „Медицина“, Свидетелство за призната специалност по Гастроентерология и Удостоверени за членство в Българския лекарски съюз. На 05.07.2017 г. от имейл адрес **** до имейл адрес ***** е предоставено копие на личната карта на жалбоподателя. Твърденията, че посочените имейл адреси са съответно ползвани от „А.С.К. УМБАЛ“ ЕООД и „МБАЛ-В.“ ЕООД не са оспорени.

Съдържащите се в документите данни за жалбоподателя, безспорно имат характера на лични данни по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД, тъй като чрез тях лицето може безспорно да бъде индивидуализирано, а действията по предоставянето им е форма на обработване на съдържащите се в тях лични данни и като такова следва да се извършва в съответствие с разпоредбите на ЗЗЛД и в частност в изпълнение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД.

Цитираната разпоредба задължава администратора на лични данни да предприеме необходимите технически и организационни мерки за да защита на данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване в това число и от незаконно предоставяне и употреба.

Твърденията на жалбоподателя, че личните му данни са обработени, в хипотезата на предоставяне от „А.С.К. УМБАЛ“ ЕООД на „МБАЛ-В.“ ЕООД без негово знание и съгласие кореспондират със събраните по преписката доказателства. Въпреки предоставената на „А.С.К. УМБАЛ“ ЕООД правна възможност дружеството не е ангажирало доказателства в обратна насока.

С оглед разпределяне на доказателствената тежест в процеса се налага извода, че подадената от г-н Й.С.П. жалба е основателна и личните данни на жалбоподателя са обработени – предоставени от „А.С.К. УМБАЛ“ ЕООД на „МБАЛ-В.“ ЕООД в нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД - без администраторът на лични данни да е предприел технически и организационни мерки за защита на

личните данни на жалбоподателя, в резултата на което са нарушени правата на лицето сезирало КЗЛД.

В рамките на оперативната си самостоятелност Комисията счита, че с оглед характера на констатираното нарушение налагането на принудителни административни мерки (задължително предписание или определяне на срок за отстраняване на нарушението) е нецелесъобразно и мерките са неприложими в случая, предвид обстоятелството че нарушението е довършено с акта на своето извършване и е неотстранимо. Даването на срок за отстраняване на нарушението се явява безпредметно. То, като принудителна административна мярка е приложимо в хипотеза, в която продължава извършването на съответното нарушение или същото е отстранимо. В настоящия случай, както беше отбелязано, това е невъзможно.

Комисията за защита на личните данни разполага с правомощие да даде задължително предписание на администратора на лични данни, но то касае ситуации в които, администраторът не е изпълнил свое задължение, който пропуск може да санира, като в предоставения му срок извърши пропуснатите действия и обективира изискваното от закона поведение.

Единствено имуществената санкция, като мярка на административна принуда, се явява най-целесъобразна и ефективна мярка. Следва да се отбележи, че освен чисто санкционна мярка, реакция на държавата към извършеното нарушение на нормативно установените правила, имуществената санкция има и дисциплиниращо действие, с оглед неизвършването на същото нарушение за напред. Администраторът е длъжен да познава закона и да спазва неговите изисквания, още повече, че той дължи необходимата грижа, предвидена в ЗЗЛД и произтичаща от предмета му на дейност, кадровия и икономически ресурс.

Мотивирана от горното и в рамките на оперативната си самостоятелност Комисията налага на администратора на лични данни - „А.С.К. УМБАЛ“ ЕООД административно наказание за нарушение на разпоредбите на ЗЗЛД, като счита, че същото ще има възпитателно въздействие и ще допринесе за спазване от страна на администратора на установения правен ред. При определяне на размерът на административното наказание Комисията отчита като утежняващо обстоятелство и основание за налагане на санкция над минимума предвиден в закона за това нарушение големия обем от лични данни на жалбоподателя предоставен от дружеството на „МБАЛ-В.“ ЕАД, включително и копие на документ за самоличност на лицето.

Следва да се отбележи, че в хода на производството се установи и друго нарушение на разпоредбите на ЗЗЛД от страна на „А.С.К. УМБАЛ“ ЕООД, а именно съхранение на копие от документ за самоличност на жалбоподателя във връзка с трудовоправните отношения между страните. Последното е в нарушение на принципите на които следва да се основава обработването на лични данни и в частност на принципа на пропорционалност на данните посочен в чл. 2, ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД съгласно които обработваните данни следва да са съотносими, свързани и ненадхвърлящи целите, за които се обработват. В тази връзка Комисията счита за целесъобразно да укаже на дружеството, че следва да унищожи съхраняваното копие на лична карта на жалбоподателя, предвид обстоятелството, че събирането от страна на работодателя и съхранението на копие от документ за самоличност в трудовото досие на работниците и служителите е несъотносимо и надхвърля целите за които се обработват данните на работника, а именно във връзка с трудовоправните отношения между тях.

От събраните по преписката доказателства се установи нарушение на правата на жалбоподателя и от страна на „МБАЛ-В.“ ЕООД. Личните данни на жалбоподателя в обем от три имена, ЕГН, адрес и номер на лична карта са обработени от „МБАЛ-В.“ ЕООД за съставянето на граждански договор № ***** между страните: Възложител - МБАЛ-В.“ ЕООД и Изпълнител – Й.С.П. с предмет „консултации като гастроентеролог“, който не е подписан от г-н Й.С.П. Не е спорно също, че във връзка с договора на 07.08.2017 г. дружеството е предоставило в НАП лични данни – имена и единен граждански номер за осигуряване на жалбоподателя във връзка с договора на 01.06.2017 г.

Обработването на лични данни на жалбоподателя от „МБАЛ-В.“ ЕООД, в посочените по-горе

хипотеза - употреба за съставяне на граждански договор, съхранение и предоставяне в НАП са в нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД - извършени са без съгласието на жалбоподателя и без да е налице нито едно от останалите условия за допустимост на обработването посочени в чл. 4, ал. 1, т. 1, 3, 4, 5, 6 и 7 от ЗЗЛД.

Предвид обстоятелството, че нарушението е първо за администратора на лични данни - „МБАЛ-В.“ ЕООД, както и предвид факта, че данните са предоставени на държавен орган НАП, който вече разполага с тях, във връзка с други регистрирани с лицето договори, Комисията счита за целесъобразно да издаде задължително предписание на „МБАЛ-В.“ ЕООД в изпълнение на разпоредбите на ЗЗЛД и задължението му за законосъобразно обработване на лични данни, предоставянето на лични данни на физически лица на НАП във връзка с регистрацията на договори и подаване на данни за осигуряване да става след сключване на съответния трудов или граждански договор между страните.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7, във връзка с чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба № ППН-01-192/29.11.2017 г. за основателна.

2. На основание чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД налага на „А.С.К. УМБАЛ“ ЕООД с ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр. *****, в качеството му на администратор на лични данни имуществена санкция в размер на 1 000 лв. (хиляда лева) за нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД.**

3. На основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД за нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД издава на „МБАЛ-В.“ ЕООД с ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр. *****, в качеството му на администратор на лични данни задължително предписание в изпълнение на разпоредбите на ЗЗЛД и задължението му за законосъобразно обработване на лични данни, предоставянето на лични данни на физически лица в НАП и НОИ, във връзка с регистрацията на трудови договори и подаване на данни за осигуряване, да става след сключване на съответния трудов или граждански договор между страните.**

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложените наказания да бъде преведена по банков път:

Банка БНБ – ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-195/2018
София, 30.07.2018 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията”/„КЗЛД”) в състав: Председател – Венцислав Караджов и членове – Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 27.06.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни съответно чл. 57, пар. 1, б. „е” от Регламент (ЕС) 2016/679, разгледа жалба с рег. № ППН-01-195/28.03.2018 г., подадена от И.П.П. срещу „П.Д.98” ООД и „А.” АД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Жалбоподателят информира, че на 05.05.2017 г. постъпил на работа в „П.Д.98” ООД като технически сътрудник. Естеството на работата му е видеонаблюдение и СОТ в „А.” АД – гр. Д.

Месец преди подаване на жалбата в работната зала били инсталирани камери за наблюдение, без обяснение за целта и без съгласието на служителите. Г-н И.П.П. заявява, че и в трудовия му договор също не е повдигнат този въпрос.

Към жалбата са приложени: трудов договор, допълнително споразумение и решение на ТЕЛК.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от дружествата, срещу които е подадена жалбата, е изискано да представят писмени становища с относими към случая доказателства.

С писмо изх. № ППН-01-195/2018#1/27.04.2018 г. „А.” ООД е уведомено на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. От дружеството изразяват становище с рег. № ППН-01-195#5/11.05.18 г. за неоснователност на жалбата.

Изпълнителният директор информира, че представляваното от него дружество притежава производствени и административни сгради на територията на гр. Д., като за целите на охраната е ангажирало частната охранителна фирма „П.Д.98” ООД. Поставянето на средства за видеонаблюдение в помещения на служители на охранителната фирма не е в предмета на договора, а видно от Приложение № 2 към Договор за охрана № *****, на охранителната фирма са предоставени помещения за поставяне на техника за видеонаблюдение за целите на изпълнение на договора. Предвид краткото изложение на фактологията, представляващият дружеството счита, че не става ясно в кое точно помещение г-н И.П.П. изпълнява работата си, а достъп до предоставените за ползване помещения за видеонаблюдение не се предоставя на трети, външни за фирмата-охранител лица.

Към становището са приложени: извлечение от договор за охрана и приложение № 2 към него.

С писмо изх. № ППН-01-195/2018#2/27.04.2018 г. „П.Д.98” ООД е уведомено на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. От дружеството изразяват становище с рег. № ППН-01-195#4/10.05.18 г. за неоснователност на жалбата.

Управителят информира, че на 05.05.2017 г. е сключен трудов договор между И.П.П. и „П.Д.98” ООД на длъжност технически сътрудник.

На 26.01.2018 г. дружеството е взело решение да инсталира камери за наблюдение в работната зала на служителите, извършващи охранителна дейност в обект „А.” АД гр. Д., с цел запазване на тяхната сигурност, имайки предвид зачестилите случаи на посегателства спрямо служители, работещи в сферата на охраната.

Управителят заявява, че служителите са били информирани с нарочна заповед. На видимо място е поставен надпис, който известява, че работното помещение е под видеонаблюдение.

Отбелязва, че работодателят има широки права по отношение на мерките, които реши да предприеме с цел запазване сигурността на служителите. Нещо повече, има задължението да осигури безопасна работна среда и да предприеме всички нужни мерки с цел осигуряване на такава среда. Съгласно чл. 5, ал. 2, т. 1 ЗЗЛД – обработването на определена категория лични данни е позволено, когато е необходимо за изпълнението на специфични права и задължения на администратора в областта на трудовото законодателство.

Управителят допълва, че дружеството е с основен предмет на дейност охрана на имуществото на физически и юридически лица, за което притежава лиценз съгласно ЗЧОД, където изрично е указано, че охраната може да се извършва и с технически средства.

Към становището е приложена заповед относно право на достъп и запазване сигурността на персонала в дежурна стая в „А.” АД.

В Комисията е постъпило искане за оттегляне на жалбата, подадено от г-н И.П.П. и заведено с рег. № ППН-01-195#3/08.05.18 г.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработване на личните им данни, при осъществяване на достъп до тези данни, както и контрол по спазване на Регламент (ЕС) 2016/679 и Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Съгласно приложимия към момента на сезиране на Комисията чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД – при нарушаване на правата му по закона всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни. Същото право е предоставено на субектите на данни и с чл. 77, пар. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Редът за разглеждане на жалби пред надзорния орган не е подробно уреден в Регламента – това е предоставено на държавите-членки. Производството в Република България се развива съгласно разпоредбите на ЗЗЛД и Административнопроцесуалния кодекс (АПК), като завършва с индивидуален административен акт. На основание посочения чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД (съответно чл. 77, пар. 1 от Регламента) и съгласно разпоредбата на чл. 24, ал. 1 от АПК по инициатива на И.П.П. пред КЗЛД е образувано административно производство по жалба рег. № ППН-01-195/28.03.2018 г. с искане за издаване на индивидуален административен акт.

В хода на производството пред КЗЛД и в качеството си на страна, по чиято инициатива същото е образувано, жалбоподателят е упражнил правото си да поиска прекратяване на административното производство по жалбата. С искане рег. № ППН-01-195#3/08.05.18 г. г-н И.П.П. уведоми Комисията, че оттегля жалбата си. Заявлението съдържа всички законово изискуеми реквизити и в него жалбоподателят категорично и ясно е изразила волята си за десезиране на КЗЛД.

Предвид факта, че към датата на подаване на заявлението образуваното административно производство не е приключило и с оглед обстоятелството, че г-н И.П.П. е активно легитимирано лице по смисъла на чл. 56, ал. 1 от АПК, Комисията намира че са налице визираните в разпоредбата предпоставки за прекратяване на административното производство по жалбата. Съобразно цитираната разпоредба административният орган, пред който има висящо административно производство, следва да прекрати същото по искане на страната, по чиято инициатива то е започнало.

Комисията за защита на личните данни, като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство, и на основание чл. 56, ал. 1 от АПК,

РЕШИ:

Прекратява административното производство по жалба с рег. № ППН-01-195/28.03.2018 г., подадена от И.П.П. срещу „П.Д.98” ООД и „А.” АД, поради десезиране на административния орган.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венцислав Караджов /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Цанко Цолов /п/****Цветелин Софрониев /п/****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/****РЕШЕНИЕ****№ ППН-01-3/2018 г.****София, 01.08.2018 г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 25.04.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № ППН-01-3/02.01.2018 г., подадена от Л.И.Л.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от Л.И.Л., в която са изложени твърдения за неправомерен достъп до личните й данни от страна на „Банка ДСК“ ЕАД посредством осъществена на 22.12.2017 г. справка по електронен път в базата данни на НОИ касаеща данни за трудовия и осигурителния й статус.

Жалбоподателката информира, че е била в трудови правоотношения с „Банка ДСК“ ЕАД, същите прекратени на 18.12.2017 г. Твърди, че на 22.12.2017 г., след прекратяване на отношенията си с дружеството, служител на банката, полагащ труд в Дирекция „Недвижими имоти“, е направил справка посредством електронния достъп предоставен от НАП на дружеството и е генерирал от базата данни на НАП справка за осигурителния й статус и наличието на регистрирани трудови договори, по които е страна. Жалбоподателката твърди, че достъпването до личните й данни от вече бившия й работодател е неправомерно - без нейно знание и съгласие и без наличие на правно основание и в нарушение на правата й по ЗЗЛД. В тази връзка моли Комисията за проверка по случая и ангажиране на административно-наказателната отговорност на дружеството.

Към жалбата е приложено копие на Заповед за прекратяване на трудов договор № 125/20.11.2017 г., по описа на „Банка ДСК“ ЕАД.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от „Банка ДСК“ ЕАД е изискано писмено становище.

В отговор от дружеството изразяват становище, без приложения към него доказателства. Информират, че жалбоподателката е била служител на банката назначена на длъжност в дирекция „Недвижими имоти“ и допълват, че на 18.12.2017 г. трудовото правоотношение между страните е прекратено. Твърдят, че от извършена служебна проверка по повод образуваното в Комисията производство е установено, че на 22.12.2017 г. от служител на банката, който има достъп за служебни цели, е извършена справка по индивидуалната партида на г-жа Л.И.Л. в електронния регистър за

социално осигуряване на НОИ. Сочат, че справка е извършена без основание и извън служебните задължения на служителя, в нарушение на закона и вътрешните правила на дружеството и са предприети действия за налагане на дисциплинарни наказания на отговорни служител. Информират, че от страна на банката ще бъдат предприети допълнителни организационни мерки за предотвратяване на бъдещи нарушения.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалбата съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет неправомерен достъп от страна на „Банка ДСК“ ЕАД до лични данни на жалбоподателката касаещи осигурителни и трудовия ѝ статус посредством достъпването им по електронен път на 22.12.2017 г. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата. Жалбата е насочена срещу „Банка ДСК“ ЕАД което видно от събраните доказателства и твърденията на страни има качеството на администратор на лични данни по отношение на жалбоподателката. От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружеството е регистрирано като администратор на лични данни с идент. № 7302 и заявени 12 регистъра.

На проведено на 28.03.2018 г. заседание на Комисията жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател – Л.И.Л. и ответна страна – „Банка ДСК“ ЕАД. С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна от ответната страна са изискани допълнителни доказателства, които в отговор и с писмо ППН-01-3#11/16.04.2018 г. са предоставени.

В хода на производството от НОИ служебно са изискани и в отговор е предоставена информация за достъпване на личните данни на жалбоподателката съдържащи се информационните масиви на НОИ от страна на „Банка ДСК“ ЕАД на 22.12.2017 г. посредством услугата „Уеб Сервис“.

На проведено на 25.04.2018 г. заседание на КЗЛД, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателката – редовно уведомена, не се явява, не се представлява.

Ответната страна – „Банка ДСК“ ЕАД – редовно уведомена, представлява се от юрисконсулт П. Процесуалният представител на дружеството поддържа изразеното е хода на административното производство писмено становище, не оспорва жалбата и потвърждава извършеното нарушение. Твърди, че дружеството е предприело мерки и на виновните лица са връчени заповеди за наложени дисциплинарни наказания, копие от които представя в заседанието.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени и гласни доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба № ППН-01-3/02.01.2018 г. е основателна.

Същата има за предмет неправомерен достъп от страна на „Банка ДСК“ ЕАД до лични данни

на жалбоподателката касаещи осигурителни и трудовия ѝ статус посредством достъпването им по електронен път на 22.12.2017 г.

От събраните по административна преписка доказателства се установи, а и между страните не е спорно, че жалбоподателката е била в трудови правоотношения с дружеството, същите прекратени считано от 18.12.2017 г. Не е спорно, че между НОИ и „Банка ДСК“ ЕАД има сключен договор за предоставяне на информация за дейности по социално осигуряване и съгласно КСО в съответствие с Правилата за реда и условията за сключване на договори за предоставяне на информация и на информационни продукти за обработване на информация и за дейности по социално осигуряване, на дружеството е предоставена възможност да се проверяват данни относно осигуряването на физическите лица, данни от регистъра за трудовите договори, данни за внесените от осигурителя осигурителни вноски.

Видно от събраните доказателства на 22.12.2017 г. в интервала между 12:27 и 12:34 часа чрез услугата „Уеб Сервис“ и с потребителско име ****, предоставено за достъп до базата данни на НОИ на „Банка ДСК“ ЕАД, чрез въвеждане на единен граждански номер на жалбоподателката са достъпени личните ѝ данни съхранявани в базата данни на НОИ и са направени справки за текущо състояние (социално осигуряване) и справка за регистрирани трудови договори с лицето.

Видно от доказателствата по преписката справките са направени от служители на дружеството – Д.В. и Н.В. същите на длъжност в дружеството съответно **** и *****. Отделно от това и видно от доказателствата на 21.12.2017 г. личните данни на жалбоподателката са достъпвани и от Ж.Р. на длъжност *****.

Между страните не е спорно, че данните са достъпвани без наличие на правно основание - без изразено от жалбоподателката съгласие и без наличие на условие за допустимост на обработването. На тази извод навеждат и дадените от служителите Д.В., Ж.Р. и Н.В. писмени обяснения по случая, както и аргументите на ответната страна за осъществявания достъп мотивиран от интереса на бившите колеги на жалбоподателката да установят „кой е новия ѝ работодател“.

Съгласно легалното определение на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД съдържащите се в база данни на НОИ данни за физическите лица безспорно имат качеството на лични данни, а достъпа до данни, е действие по обработването им – достъпването им следва да се осъществяват съобразно разпоредбите на ЗЗЛД, при предприемане от страна на администратора на лични данни достъпващ данните на необходимите технически и организационни мерки за защита на данните от случайно или незаконно унищожаване, от случайна загуба, или от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване.

Предвид събраните по преписката доказателства се налага извода, че администраторът на лични данни не е предприел необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни на жалбоподателката от неправомерен достъп, или предприетите такива са явно недостатъчни, предвид обстоятелството, че съдържащите се в регистрите на НОИ личните данни на жалбоподателя са достъпвани от посочените служители на дружеството, без това да е свързано със служебните им задължения и след прекратяване на правоотношението с жалбоподателката. Липсата на мерки от страна на „Банка ДСК“ ЕАД по текущ контрол, относно достъпа на служители на дружеството до лични данни на физическите лица в регистрите поддържани от НОИ, са довели до осъществения по електронен път на 21-22.12.2017 г. неправомерен достъп до лични данни на жалбоподателката от посочените служители на дружеството посредством предоставено на „Банка ДСК“ ЕАД потребителско име ***** за служебен достъп до НОИ, същият резултат от неизпълнението на вмененото на администратора на лични данни задължение по чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД.

В рамките на оперативната си самостоятелност Комисията счита, че с оглед характера на констатираното нарушение налагането на принудителни административни мерки (задължително предписание или определяне на срок за отстраняване на нарушението) е нецелесъобразно и мерките са неприложими в случая, предвид обстоятелството че нарушението е довършено с акта на

своето извършване и е неотстранимо. Даването на срок за отстраняване на нарушението се явява безпредметно. То, като принудителна административна мярка е приложимо в хипотеза, в която продължава извършването на съответното нарушение или същото е отстранимо. В настоящия случай, както беше отбелязано, това е невъзможно.

Комисията за защита на личните данни разполага с правомощие да даде задължително предписание на администратора на лични данни, но то касае ситуации в които, администраторът не е изпълнил свое задължение, който пропуск може да санира, като в предоставения му срок извърши пропуснатите действия и обективира изискваното от закона поведение.

Единствено имуществената санкция, като мярка на административна принуда, се явява най-целесъобразна и ефективна мярка. Следва да се отбележи, че освен чисто санкционна мярка, реакция на държавата към извършеното нарушение на нормативно установените правила, имуществената санкция има и дисциплиниращо действие, с оглед неизвършването на същото нарушение за напред. Администраторът е длъжен да познава закона и да спазва неговите изисквания, още повече, че той дължи необходимата грижа, предвидена в ЗЗЛД и произтичаща от предмета му на дейност, кадровия и икономически ресурс.

Мотивирана от горното и в рамките на оперативната си самостоятелност Комисията налага на администратора на лични данни административно наказание за нарушение на разпоредбите на ЗЗЛД, като счита, че същото ще има възпитателно въздействие и ще допринесе за спазване от страна на администратора на установения правен ред. При определяне на размерът на административното наказание Комисията отчита като утежняващо обстоятелство и основание за налагане на санкция над минимума предвиден в закона за това нарушение факта, че нарушението е извършено нееднократно, както и факта, че нарушението не е първо за администратора на лични данни, на който с влязло в сила Решение № 512/24.10.2016 г. на КЗЛД е наложена санкция за нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба № ППН-01-3/02.01.2018 г. за основателна.

2. На основание чл. 42, ал. 9 от ЗЗЛД налага на „Банка ДСК“ ЕАД с ЕИК 121830616, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Московска“ № 19, в качеството му на администратор на лични данни, административно наказание - имуществена санкция в размер на 2 500 лв. (две хиляди и петстотин лева) за нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, находяща се в гр. София, бул. „Проф. Цветан Лазаров“ № 2 или преведена по банков път:

Банка БНБ – ЦУ,

IBAN: BG18BNBG96613000158601,

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-163/2017 г.
София, 01.08.2018 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 06.06.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба № ППН-01-163/15.11.2017 г., подадена от М.Б.П.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от М.Б.П., с изложени твърдения за неправомерно обработване на личните му данни от „К.К.Ю.П.С.Б.“ ЕООД и злоупотреба с тях от страна на Д.Т. - служител на дружеството.

Жалбоподателят твърди, че личните му данни – „пълни имена, номер на лична карта, ЕГН и адрес“ са използвани от г-жа Д.Т. – служител на дружеството на длъжност *****, в качеството на физическо лице „за обслужване на нейни лични интереси по повод подаване на жалба с № ****, депозирана на 08.11.2017 г. в Първо РПУ на МВР и предоставена по служебен път на Пето РПУ на МВР.“ Допълва, че на 14.11.2017 г. след запознаване с подадената срещу него жалба установил, че в нея са посочени личните му данни и същите са използвани от г-жа Д.Т. , за да го дискредитира и за да урони доброто му име. Твърди, че г-жа Д.Т., възползвайки се от служебното си положение, е „придобила“ личните му данни от „К.К.Ю.П.С.Б.“ ЕООД, в което до 08.12.2017 г. е бил служител. Декларира, че е предоставил личните си данни на дружеството във връзка с възникналите между страните трудови правоотношения и не е давала съгласието си същите да бъдат обработвани за други цели. Моли Комисията да извърши проверка по случая и да издаде задължителни предписания на дружеството в случай на установени нарушения на правата му по ЗЗЛД относно администрирането на личните му данни от компанията и нейния служител.

Към жалбата не са приложени доказателства.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от „К.К.Ю.П.С.Б.“ ЕООД е изискано писмено становище.

В отговор е изразено становище за неоснователност на жалбата, с приложени към него относими доказателства. Процесуалните представители на дружеството информират, че жалбоподателят е бивш служител на „К.К.Ю.П.С.Б.“ ЕООД, заемал длъжност ****, а отношенията между страните са уредени с трудов договор от 02.05.2017 г., който считано от 09.11.2017 г. е прекратен от страна на дружеството. Информират, че Д.Т. е служител на „К.К.Ю.П.С.Б.“ ЕООД заемаща длъжност ***** през целия период в който г-н М.Б.П. е бил на работа в компанията и допълват, че г-жа Д.Т. е била ръководител на екипа, част от който е бил и жалбоподателя.

Твърдят, че по повод образуваното в Комисията производство е извършена служебна проверка в дружеството, която не е установила сочените от жалбоподателя нарушения на ЗЗЛД, които категорично отричат. Твърдят, че г-н М.Б.П. е предоставил личните си данни на г-жа Д.Т. лично по време на обучителен период 05.06.2017 г. – 01.09.2017 г. в Берлин, Германия, „с цел тя да съдейства за групов резервация на самолетни билети“. Твърдят, че дружеството обработва личните данни на жалбоподателя законосъобразно и не е предоставяло същите на г-жа Д.Т.

По отношение на подадената от г-жа Д.Т. жалба до органите на полицията сочат, че същата е подадена в г-жа Д.Т. в лично качество поради заплахи от страна на г-н М.Б.П. към нея, накарали я да се почувства застрашена за своята сигурност и сигурността на детето ѝ.

Към становището са приложени относими доказателства, в това число и писмени обяснения по случая на Д.Т. и Л.П. В допълнение и с писмо ППН-01-163#5/21.02.2018 г. е приложено и заверено копие на сключения между жалбоподателя и дружеството трудов договор.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна от 05 РУ на СДВР, а в следствие и от Софийска районна прокуратура, е изискано заверено копие на подадената от г-жа Д.Т. жалба с № ***** по описа на Първо РПУ на МВР. В отговор от Софийска районна прокуратура предоставят заверено копие на изискания документ и уточняват, че по случая е образувана пр. пр. № **** същата приключила с краен прокурорски акт – отказ за образуване на досъдебно производство, с аргумент че се касае за престъпление по чл. 144, ал. 1 от НК, което се възбужда по тѣжба на пострадалия пред първоинстанционния съд.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба № ППН-01-163/15.11.2017 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което жалбата е редовна.

Жалбата е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя от „К.К.Ю.П.С.Б.“ ЕООД посредством достъпването им от Д.Т. – служител на дружеството без правно основание и използването им от последната за подадена от нея срещу г-н М.Б.П. жалба с № **** по описа на Първо РПУ на МВР. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата. В конкретния случай и предвид изложените от страните твърдения и събраните доказателства се налага извода, че администратор на лични данни е „К.К.Ю.П.С.Б.“ ЕООД. От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружеството е регистрирано като администратор на лични данни с идент. № 373362.

Между страните не е спорно, а и от представените длъжностни характеристики се установи, че Д.Т. е служител на дружеството на длъжност ***** . В тази връзка и предвид обстоятелството, че приложимостта на ЗЗЛД е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от него се налага извода, че жалбата в частта ѝ насочена към служителя г-жа Д.Т. е процесуално недопустима, тъй като не е налице пасивна процесуална легитимация на г-жа Д.Т. и същата няма качеството на администратор на лични данни. Отделно от това и предвид събраните по преписката доказателства и в частност съдържанието на подадената от г-жа Д.Т. жалба до органите на МВР се налага извода, че по отношение на употребата на личните данни на жалбоподателя от г-жа Д.Т. относима е разпоредбата на чл. 1, ал. 9 от ЗЗЛД, съгласно която ЗЗЛД не се прилага за обработването на лични данни, извършвано от физически лица за техни лични цели, в конкретния случай за сезиране на компетентните органи за разследване на престъпление против личността.

На проведено на 02.05.2018 г. заседание на Комисията жалбата е приета за частично допустима. На основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 1, ал. 9 от ЗЗЛД жалбата е приета за недопустима, в частта ѝ насочена срещу Д.Т. , предвид липсата на пасивно легитимирана

страна - администратор на лични данни и обработване на данните от физическо лице за лични цели. Жалбата в останалата ѝ частта насочена срещу „К.К.Ю.П.С.Б.“ ЕООД е приета за процесуално допустима. Като страни в производството са конституирани: жалбоподател – М.Б.П. и ответна страна – „К.К.Ю.П.С.Б.“ ЕООД, в качеството му на администратор на лични данни. На страните е указано разпределянето на доказателствената тежест в процеса, предоставена им е възможност да изразят становище по събраните доказателства, информирани са за възможността да правят искания и/или възражения по доказателствата.

На проведено на 06.06.2018 г. заседание на КЗЛД, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателят – редовно уведомен, не се явява, не се представлява.

Ответната страна - „К.К.Ю.П.С.Б.“ ЕООД, редовно уведомено представлява се от адвокати Х.Х. и М.Я. от Софийска адвокатска колегия. Процесуалните представители на дружеството оспорват жалбата и молят Комисията да я остави без уважение, като неоснователна с подробно развити в откритото заседание аргументи, които кореспондират с изразеното от тях в хода на производството писмено становище. Претендират в ползва на доверителя си разноси в размер на 2 112.30 (две хиляди сто и дванадесет лева и тридесет стотинки) лв., представляващи адвокатско възнаграждение за представителство на дружеството в производството пред Комисията, за плащане на което представят като доказателства заверено копие на: платежно нареждане, фактура и договор за правни услуги.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба № ППН-01-163/15.11.2017 г. в частта насочена срещу „К.К.Ю.П.С.Б.“ ЕООД е неоснователна.

От събраните по преписката доказателства се установи, а и между страните не е спорно, че жалбоподателят е бивш служител на дружеството, заемал длъжност *****, а отношенията между страните са уредени с трудов договор № *** сключен на 02.05.2017 г., който считано от 09.11.2017 г. е прекратен. Не е спорно, че във връзка с договорните отношения между страните дружеството е обработвало, в хипотезата на събиране, съхранение и употреба за целите на договора, лични данни за жалбоподателя в обем от три имена, единен граждански номер, адрес и номер на лична карта.

Между страните не е спорно също, че г-жа Д.Т. е служител на „К.К.Ю.П.С.Б.“ ЕООД заемаща длъжност ***** през целия период в който г-н М.Б.П. е бил на работа в компанията и същата е била ръководител на екипа, част от който е бил и жалбоподателя.

По преписката се установи, че Д.Т. – в лично качество е подала до 01 РУП на СДВР жалба/съобщение за установено деяние срещу М.Б.П. заведена с рег. № ****. Противно на твърденията на жалбоподателя и видно от съдържанието на съобщението е, че съдържа три имена и номер на лична карта на г-н М.Б.П., но не съдържа единен граждански номер на лицето и/или адрес. Твърденията на г-жа Д.Т. за наличието на конфликт между нея и г-н М.Б.П., провокирал я да подаде жалба в прокуратурата не са оспорени от жалбоподателя.

Твърденията на жалбоподателя за неправомерно обработване на личните му данни от страна на дружеството посредством достъпването им от г-жа Д.Т. и използването им за лични цели, а именно за подадена срещу него жалба пред органите на МВР са оспорени както от страна на дружеството, така и от страна на г-жа Д.Т. . Същите са недоказани от жалбоподателя, а по преписката не са налични доказателства в подкрепа на изложените от г-н М.Б.П. твърдения за неправомерен достъп до личните му данни обработвани от дружеството.

Противно на изложеното от жалбоподателя се установи, както от писмените обяснения дадени от г-жа Д.Т. , така и от писмени обяснения на Л.П. – служител в дружеството, че жалбоподателят е

предоставил сам личните си данни – три имена, рождена дата и номер на лична карта, на Д.Т. за целите на направени от нея в лично качество резервации на самолетни билети и хотели в периода 05.06.2017 г. – 01.09.2017 г., когато е продължило обучението на екипа, част от които е и жалбоподателят, в Германия.

Предвид горното и разпределянето на доказателствената тежест в процеса се налага извода за неоснователност и недоказаност на твърдения от жалбоподателя неправомерен достъп до личните му данни обработвани от дружеството.

С оглед изхода на спора, личното явяване на процесуалните представители на ответната страна в откритото заседание и своевременно направеното искане на разноски, Комисията счита, че са изпълнение предпоставките на чл. 47, ал. 2, изречение второ от АПК и признава направените от „К.К.Ю.П.С.Б.“ ЕООД разходи за процесуално представителство в минимума предвиден в Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а именно в размер на 300 лв. (триста лева), като счита че в останалата си част претенцията се явява прекомерна с оглед сложността на спора и ангажираността на страните.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2 във връзка с 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. На основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 1, ал. 9 от ЗЗЛД приема жалба ППН-01-163/15.11.2017 г. за недопустима, в частта ѝ насочена срещу Д.Т. предвид обстоятелството, че данните са обработени за лични цели от физическо лице, което не е администратор на лични данни.

2. Остава без уважение, като неоснователна жалба в останалата ѝ част насочена срещу „К.К.Ю.П.С.Б.“ ЕООД.

3. На основание чл. 47, ал. 2, изр. 2 от АПК във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, уважава искането и признава направени от „К.К.Ю.П.С.Б.“ ЕООД разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 300 (триста) лева, които следва да се платят на дружеството от страна на жалбоподателя М.Б.П.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-263/2018 г.
София, 01.08.2018 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 27.06.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба № ППН-01-263/25.04.2018 г., подадена от П.Д.Б.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от П.Д.Б., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните й данни от „М.“ ЕАД, понастоящем „А1Б“ ЕАД, в хипотезата на предоставянето им без правно основание на трето лице – А.Й.И.

Жалбоподателката информира, че на 28.12.2017 г. в офис на „М.“ ЕАД находящ се в гр. ***** сключила два договора с мобилния оператор - договор за ползване на мобилна услуга и договор за закупуване на мобилен апарат марка SAMSUNG GALAXY J7 2017 GOLD, в които се съдържат личните й данни и копие от които получила веднага след подписването им. Твърди, че на 21.04.2018 г. на личния си телефонен номер получила обаждане от Е.Г.Б., която я информирала, че договора сключен между г-жа П.Д.Б. и „М.“ ЕАД е предоставен на дъщерята на г-жа Е.Г.Б. - А.Й.И. от гр. К. Жалбоподателката допълва, че на проведена между двете дами среща г-жа Е.Г.Б. й предала съответните документи и я информирала, че на 28.12.2017 г. в офис на „М.“ ЕАД находящ се в гр. ***** дъщеря й А.Й.И. е сключила договор с мобилния оператор, служител на който ведно със сключения между страните договор й предоставил и договора сключен между оператора и г-жа П.Д.Б.

Жалбоподателката счита, че действията на мобилния оператор са в нарушение на ЗЗЛД и моли Комисията да наложи санкция на дружеството, в качеството му на администратора на лични данни, за нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД, а именно непредприемане на технически и организационни мерки за защита на личните й данни, в резултата на което същите са предоставени на трето лице – А.Й.И.

Към жалбата не са приложени доказателства.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от мобилния оператор е изискано писмено становище.

В отговор е изразено становище ППН-01-263#2/16.05.2018 г. за неоснователност на жалбата, в едно с приложени към него относими доказателства. Процесуалният представител на дружеството информира, че на 28.12.2017 г. в офис на „М.“ ЕАД находящ се в гр. ***** от един и същи служител на дружеството са обслужени както жалбоподателката П.Д.Б., така и А.Й.И. Допълва, че извършена по случая проверка не е установила злоупотреба с лични данни на посочените клиенти, но допуска, че „описаното в жалбата на г-жа П.Д.Б. е възможен резултат на техническа грешка на служителя, при разпечатване и комплектоване на документите на клиентите“. Твърди, че „подобни технически грешки са възможни в ежедневната работа на служителите в магазина и не могат да бъдат предотвратени от мерките на администратора“, в тази връзка счита, че не е налице нарушение на ЗЗЛД от страна на дружеството.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалбата съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛДНА, а именно: налице са данни за жалбоподателката, естеството на искането, дата и подпис с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Жалбата има за предмет обработване от „М.“ ЕАД, понастоящем и след промяна в Търговския регистър от 28.05.2018 г. с наименование „А1Б“ ЕАД, на лични данни на жалбоподателката съдържащи се в сключен между страните на 28.12.2017 г. договор за мобилни услуги, в хипотезата на предоставянето им без правно основание на А.Й.И. от гр. Казанлък. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД/респективно чл. 55, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица свързани с обработване на личните данни, като не е налице изключението посочено в чл. 55, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 предвид обстоятелството, че случая не касае дейности по обработване извършвани от съдилища.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата. В конкретния случай жалбата е насочена срещу „А1Б“ ЕАД, което с оглед събраните по преписката доказателства и направените от страните изявления безспорно притежава качеството на администратор на лични данни по отношение на жалбоподателката.

На проведено на 06.06.2018 г. заседание на Комисията жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател – П.Д.Б. и ответна страна – „А1Б“ ЕАД, в качеството му на администратор на лични данни. Страните са редовно уведомени за насроченото за 27.06.2018 г. заседание за разглеждане на жалба по същество, като им е указано разпределянето на доказателствената тежест в процеса. Жалбоподателката е уведомена за решение на Комисията да допусне до разпит, при режим на довеждане от страна на жалбоподателката, свидетелите Е.Г.Б. и/или А.Й.И., за установяване на изложените в жалбата твърдения.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна от страните са изискани допълнителни писмени доказателства. В отговор от мобилният оператор представят справка в табличен вид относно потребителите – служители на дружеството достъпвали данните на жалбоподателката и на А.Й.И., в периода в който клиентките са обслужени, с посочване на причините за достъп до данните, както и екранни разпечатки от системата на дружеството.

На проведено на 27.06.2018 г. заседание на КЗЛД, жалбата е разгледана по същество.

Страните – редовно уведомени, не се явяват, не се представляват.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба № ППН-01-263/25.04.2018 г. е неоснователна.

От събраните по преписката доказателства се установи, а и между страните не е спорно, че жалбоподателката е абонат на мобилния оператор и между страните на 28.12.2017 г. в офис на дружеството находящ се в гр. ***** са сключени договори за мобилни услуги, в които се съдържат личните й данни и копие от които получила веднага след подписването им. Не е спорно, а и видно от събраните по преписката доказателства, е че на същата дата и по същото време в същия офис на оператора е обслужена и друга клиентка на дружеството А.Й.И.

По данни от представената по преписката справка двете дами са обслужвани от различни служители на дружеството отразени в справката с потребителски номера ***, ***** и ***** – обслужвали жалбоподателката и служител с потребителски номер ***** – обслужвал г-жа А.Й.И.

Твърденията на жалбоподателката за неправомерно предоставяне на личните ѝ данни от дружеството на А.Й.И. посредством предоставени на 28.12.2017 г. г-жа А.Й.И. сключени между жалбоподателката и мобилния оператор договори от същата дата са недоказани. Дружеството оспорва твърденията на жалбоподателката за неправомерно обработване на личните ѝ данни и макар в становището на дружеството да се допуска такъв „възможен резултат от техническа грешка на служителя, при разпечатване и комплектоване на документите на клиентите“ в тежест на жалбоподателя е да докаже твърденията си. В тази връзка г-жа П.Д.Б. е уведомена за разпределянето на доказателствената тежест в процеса и възможността да ангажира допълнителни доказателства в това число и гласни доказателства в подкрепа на твърденията си. Въпреки дадете указания такива доказателства не са ангажирани, а от събраните по преписката доказателства не може да се направи извод за допуснато от администратора на лични данни нарушение, с оглед което жалбата следва да бъде оставена без уважение като неоснователна и недоказана.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без уважение, като неоснователна жалба рег. № ППН-01-263/25.04.2018 г. подадена от П.Д.Б. срещу „А1Б“ ЕАД.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

**№ ППН-01-333/2018 г.
град София, 02.08.2018 г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание проведено на 11.07.2018 г., обективизирано в Протокол № 31/2018 г., като разгледа жалба с рег. № ППН-01-333 от 18.05.2018 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от С.С., с. С., община А., област Б. срещу ”Б.Т.К.” ЕАД, ЕИК *****, седалище и адрес на управление град София ***** и, представлявано от А.И.Д.

Жалбата е подадена по пощата и е адресирана до "Б.Т.К." ЕАД, с копие до Комисия за защита на личните данни и Комисия за защита на потребителите.

В жалбата С.С. посочва, че е абонат на "Б.Т.К." ЕАД от много години и че използва единствено домашен телефон, че е заплащал редовно сметките си, но тъй като било време на мобилните телефони, стационарният станал излишен. В тази връзка С.С. посетил офис на "Б.Т.К." ЕАД в град А., за да подаде заявление за закриване на телефона. На място в офиса го информирали, че имал сключен договор на 22.08.2017 г. за срок от 24 месеца. С.С. останал изумен, тъй като паметта все още не му изневерявала. Посочва, че договор с "Б.Т.К." ЕАД или какъвто и да било друг документ не бил подписвал от поне 3-4 години, съответно нямал сключен договор от дата 22.08.2017 г. Поискал да му бъде предоставен договор, молбата му била уважена и на 11.05.2018 г. получил екземпляр от същия. С.С. установил, че този договор представлява допълнително споразумение, в което липсвали реквизити, а именно данни за лицето, което го е сключило. В него присъствали само неговите данни - имена и единен граждански номер. Към споразумението била приложена и декларация. И двата документа били "подписани" от него. Предвид създалата ситуация, С.С. сезирал полицейското управление в град А., като представил и образец на подписа си за извършване на графологична експертиза. В жалбата, С.С. настоява "Б.Т.К." ЕАД да прекрати незабавно този договор и да закрие телефона му.

На основание гореизложеното, С.С. отправя искане към Комисията за защита на личните данни да направи проверка кой и как използва неговите лични данни.

Към жалбата са приложени: Допълнително споразумение към Договор за електронни съобщителни услуги № ***** от 22.08.2017 г., приложение № 1, декларация от 22.08.2017 г., допълнително споразумение към Договор за електронни съобщителни услуги за прекратяване на услуга от 11.05.2018 г.

При извършена проверка относно редовността на подадената от С.С. жалба се установи, че същата не отговаря на изискванията на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, съответно чл. 29, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), тъй като същата не съдържа пълното име жалбоподателя и не е подписана от него.

На основание горното, с писмо с изх. № ППН-01-333/2018 г.#1 от 15.06.2018 г. на С.С. е съобщено, в 3-дневен срок, считано от датата на получаване на писмото, да потвърди със собственоръчен или електронен подпис жалбата и да посочи пълното си име, с указание че при непотвърждаване на жалбата и/или неотстраняване на посочените нередовности в нея, в посочения срок, образуваното административно производство ще бъде прекратено.

Писмото е изпратено на адреса посочен в жалбата: с. С., община А., област Б., чрез "Български пощи" ЕАД.

От известие за доставяне с бар код № ИД PS 1113 00NUBQ 5 се установява, че писмо с изх. № ППН-01-333/2018 г.#1 от 15.06.2018 г. е получено на 20.06.2018 г. лично от С.С., като 3-дневния срок за потвърждаване на жалбата и отстраняване на нередовностите в същата е изтекъл на 25.06.2018 г.

В указаният срок и до настоящия момент, жалбата не е потвърдена и недостатъците в същата не са отстранени от С.С.

Изискванията за редовност на жалбата са посочени в чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, съответно чл. 29, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс, като липсата на който и да било от посочените реквизити я прави нередовна. Съобразяването на жалбата с изискванията на закона относно нейната редовност представлява абсолютна положителна процесуална предпоставка за надлежното упражняване на право на жалба и е предпоставка за допустимост на административното производство.

Съгласно чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, съответно чл. 29, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс, искането

следва да съдържа пълното име и адреса на лицето, от което изхожда, естеството на искането, дата и подпис.

Съгласно чл. 30, ал. 2 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, съответно чл. 30, ал. 1 и ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс, когато искането не е подписано и съдържа недостатъци, административния орган изисква неговото потвърждаване със собственоръчен или електронен подпис от искателя/заявителя и отстраняване на нередовностите, в 3-дневен срок от получаване на съобщението за това, с указание че при непотвърждаване на искането и/или неотстраняване на нередовностите в определения срок, това ще предизвика прекратяване на производството.

Съгласно чл. 30, ал. 3 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, съответно чл. 56, ал. 2 във връзка с чл. 30, ал. 1 и ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс, административния орган прекратява производството в случаите, когато жалбата не бъде потвърдена и/или недостатъците в нея не бъдат отстранени в указания срок.

Предвид гореизложеното, Комисията за защита на личните данни следва да остави без разглеждане жалба с рег. № ППН-01-333 от 18.05.2018 г. като нередовна и да прекрати образуваното производство.

Така мотивирана и на основание чл. 30, ал. 3 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, съответно чл. 56, ал. 2 във връзка с чл. 30, ал. 1 и ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ

Оставя без разглеждане жалба с рег. № ППН-01-333 от 18.05.2018 г. подадена от С.С., село С., община А., област Б. срещу ”Б.Т.К.” ЕАД, ЕИК ***, седалище и адрес на управление град София, ***** и, представлявано от А.И.Д., като нередовна и прекратява административното производство.**

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-100/2017 г.
София, 03.08.2018 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията) в състав, членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 30.05.2018 г. и обективирано в протокол № 25/30.05.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба рег. № ППН-01-100/09.10.2017 г., подадена от И.С.И. срещу Дирекция национален строителен контрол (ДНСК) за нарушаване на ЗЗЛД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена И.С.И. с твърдения, че съобщение № ***** на ДНСК е адресирано до нея и залепено на входната врата на постоянния ѝ адрес. След проверка от жалбоподателката в ДНСК, на г-жа И.С.И. е връчен препис от акт за установяване на административно нарушение № *****. В акта е посочено, че „в качеството си на проектант по част ВиК на строеж „Изграждане на овцеферма с капацитет за 400 бр. овце“, И.И. е изготвила проект по част ВиК в несъответствие с основните изисквания за хигиена.

Твърденията на жалбоподателката са, че няма квалификация, необходима за изграждането на строежа (проектант по част ВиК), както и че никога не се е занимавала с подобни дейности, както и че не е ходила във В.

Моли да бъде направена необходимата проверка за неправомерно придобиване и ползване на личните ѝ данни и да бъдат предприети съответните действия.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая с писмо изх. № ППН-01-100(17)#2/08.12.2017 г. на КЗЛД, на началника на ДНСК е предоставен срок за писмено становище и представяне на относими доказателства.

В отговор е депозирано становище, заведено с рег. № ППН-01-100#4/05.01.2018 г., в което е посочено, че съгласно приложението към инвестиционния проект по част ВиК за цитирания строеж е издадено удостоверение за ограничена проектантска правоспособност от Камарата на инженерите в инвестиционното проектиране с рег. № ***** на инж. И.С.И., притежаваща образователно – квалификационна степен „магистър“ с професионална квалификация „строителен инженер по водоснабдяване и канализация“, факт общоизвестен и публикуван на интернет страницата на Камарата на инженерите в инвестиционното проектиране.

Изложено е твърдение, че извършването на административното нарушение е установено на база предоставено от община В., при проверка на разрешението за строеж, копие на част от инвестиционния проект по част ВиК. „На челната страница на проектната част е посочено, че проекта е изготвен през 2016 г., като 2016 г. е и валидността на приложеното удостоверение за правоспособност рег. № *****, издадено от КИИП“. Във връзка с установеното нарушение са изискани данни от Единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението (ЕСГРАОН).

В становището е посочено, че от община В. е предоставена информация, от която е видно, че в националната база данни на ЕСГРАОН фигурира И.С.И. Посочено е още, че погрешното адресиране на акта за установяване на административно нарушение по независещи обстоятелства от служителите на РО „НСК“ – В. към РДНСК – СЗР своевременно е санирано с прекратяване на образуваното административнонаказателно производство срещу г-жа И.С.И.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните

факти от значение за случая с писмо изх. № ППН-01-100(17)#1/08.12.2017 г. на КЗЛД, от районна прокуратура В. е изискана информация за хода и движението на подадена от г-жа И.С.И. жалба, предвид установяване на наличие или липса на предпоставките по чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

С писмо, заведено с рег. № ППН-01-100#3/28.12.2017 г. от районна прокуратура В. е постъпило копие от постановление за отказ да се образува досъдебно производство, като в цитираното постановление е описано, че „в действителност жалбоподателката не е имала нищо общо с описания строеж, още по-малко е действала като проектант, а дейностите в последната насока са били извършени от друго лице – И.С.К. от гр. София, която към момента на изготвяне на проекта е носела заради брак фамилията И. Видно е, че в случая се касае за АУАН, адресиран до погрешно лице без това да се е отразило на истинността на документите“.

Жалба рег. № ППН-01-100/09.10.2017 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Съгласно чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД при нарушаване на правата му по ЗЗЛД, всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. Жалбата е подадена в срока на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД и е допустима.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона.

На проведено на 09.05.2018 г. на Комисията, жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател И.С.И., ответна страна – Началника на ДНСК и община В., администратори на лични данни.

Страните са редовно уведомени за насроченото на 30.05.2018 г. заседание за разглеждане на жалбата по същество, жалбоподателката, не се явява, не се представлява Ответникът по жалбата, изпраща представител.

Процесуалният представител на ДНСК изразява становище, че е станала грешка по отношение на имената на жалбоподателката и на физическото лице И.С. – И., която действително притежава проектантска правоспособност. Посочено е, че тази госпожа (И.С.И. – И., която притежава проектантска правоспособност) с тези три имена всъщност съответства на жалбоподателката, която е същите три имена.

Обяснено е още, че ДНСК имат по закон правомощия да изискат ЕГН от ЕСГРАОН. По този начин от ДНСК по ЕГН съставят акт на И.С.И., госпожата, която е жалбоподателка в настоящото административно производство. След подаване на нейната жалба, от ДНСК установяват, че има някаква грешка. Междувременно И.С. – лицето, притежаващо проектантска правоспособност се развежда, което е довело и до обркване на двете фамилии.

Сочи се още, че от ДНСК са обработили личните данни на г-жа И.С.И. на основание чл. 4, ал. 1, т. 1, за изпълнение на нормативно установено задължение на администратор на лични данни, при наличие на установено административно нарушение по ЗУТ и подзаконовите нормативни актове по прилагането му. Поддържа се становище, че личните данни на г-жа И.С.И. са събрани и обработени законосъобразно и добросъвестно, в съответствие с изискванията на чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД, за конкретни точно определени и законни цели.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

Предвид влизането в сила на 25.05.2018 г. на Регламент (ЕС) 2016/679, следва да бъде направено и отбелязването, че съгласно чл. 288 от ДФЕС „Регламентът е акт с общо приложение. Той е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.“ Съгласно чл. 15, ал. 2 от Закона за нормативните актове (ЗНА) „ако нормативен акт противоречи на регламент на Европейския съюз, прилага се регламентът“. Разпоредбата на чл. 4 от ЗЗЛД не противоречи на Регламент (ЕС) 2016/679, тъй като в чл. 6 от Регламент (ЕС) 2016/679 хипотезите, при които е допустимо обработването на лични данни са идентични с тези в чл. 4 от ЗЗЛД.

Съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, респективно чл. 57, §. 1, т. „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 при сезирането ѝ Комисията за защита на личните данни разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на субекти на данни.

Тъй като не всяко лице, което обработва лични данни притежава качеството „администратор на лични данни“ с разпоредбата на чл. 3, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗЛД, респективно чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679 е дадено легално определение на понятието.

Съгласно легалното определение на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД лични данни са всяка информация отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Имената, адресът и единният граждански номер на физическото лице безспорно имат качеството на лични данни, а предоставянето и употребата им са действия по обработване на данните по смисъла на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД и следва да се извършват при спазване на разпоредбите на ЗЗЛД.

В разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физическите лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването.

От събраните в хода на административното производство доказателства се установи безспорно, че ДНСК са обработили лични данни - три имена, единен граждански номер и адрес на жалбоподателката.

Не е спорно по преписката, а и между страните, че на г-жа И.С.И. е образувано административнонаказателно производство, обективизирано в акт за установяване на административно нарушение № Вр-32/30.08.2017 г., прекратено с резолюция № ВР-32-СЗР-21/15.11.2017 г. Страните не спорят, че съобщението е било залепено на входната врата на постоянния адрес на жалбоподателката.

Видно от съдържанието на съобщението е, че съдържа трите имена и адрес на жалбоподателката.

Употребата на лични данни е действие по обработването им и следва да се осъществява при наличие на някое от условията за допустимост на обработването посочени в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, при спазване на принципите посочени в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД.

В конкретния случай уведомлението/съобщението е отправно до г-жа И.С.И. по редна на § 4, ал. 1, изречение 2 от Допълнителните разпоредби (ДР) на Закона за устройство на територията (ЗУТ).

В АПК липсват разпоредби относно съдържанието на съобщенията и уведомленията, а разпоредбата на чл. 144 от АПК препраща към Гражданско – процесуалния кодекс (ГПК) и по-конкретно към чл. 47 и чл. 55 от ГПК и Наредба № 7 от 22.02.2008 г. на министъра на правосъдието за утвърждаване на образците на книжа, свързани с връчването по ГПК.

Съгласно чл. 4 от Наредба № 7 от 22.02.2008 г. за утвърждаване на образците на книжа, свързани с връчването по ГПК е утвърдена формата и съдържанието на образца на уведомление

по чл. 47 от ГПК. В съответствие с този образец, в уведомлението се вписват трите имена и адреса на физическото лице адресат на уведомлението. По този начин се осигурява идентификацията на физическото лице за целите на уведомяването.

По отношение на обработването на личните данни за съставянето на акт за установяване на административно нарушение на г-жа И.С.И. се прави отбелязването, че същите са обработени без правно основание.

От предоставените в производството доказателства е видно, че образуваното административнонаказателно производство е прекратено с резолюция № ВР-32-СЗР-21/15.11.2017 г. от страна на ДНСК в момента, в който е установена грешка в имената. По преписката не е спорно също, че ДНСК могат да отправят официално искания до ЕСГРАОН за достъп до ЕГН на лицата.

При констатирано нарушаване на разпоредбите на ЗЗЛД, законодателят е предоставил на Комисията следните правомощия: да даде задължително предписание, да определи срок за отстраняване на нарушението или да наложи административно наказание. Към датата на произнасяне по основателност на жалбата и съгласно разпоредбата на чл. 58, пар. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 Комисията има определени корективни правомощия и действия в условията на оперативна самостоятелност като преценява кое от своите правомощия да реализира. Преценката се основава на съображенията за целенасоченост, целесъобразност и ефективност на решението, като следва да се постанови акт, който в най-пълна степен да защитава обществения интерес.

В тази връзка и предвид обстоятелството, че нарушението е първо по отношение на ДНСК и са извършени всички необходими действия от страна на администратора – ДНСК, в момента, в който е установена грешката в двете физически лица административнонаказателното производство е прекратено с резолюция № ВР-32-СЗР-21/15.11.2017 г, КЗЛД отправя официално предупреждение на администратора на лични данни, когато операции по обработване на лични данни са нарушили разпоредбите на Регламента.

Видно от изложеното Комисията за защита на личните данни да се произнесе със следното

РЕШЕНИЕ:

1. Обявява жалба с рег. № ППН-01-100/09.10.2017 г., подадена от И.С.И. срещу ДНСК за основателна.

2. На основание чл. 58, § 2, б. „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679 отправя официално предупреждение до администратора на лични данни - Дирекция национален строителен контрол да предприемат необходимото при образувано административно и административнонаказателно производство да бъдат обработвани актуални лични данни.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ**
рег. № НДМСПО-01-194/28.03.2018 г. и № НДМСПО-01-576/11.06.2018 г.
гр. София

ОТНОСНО: *Приложението на Общия регламент за защита на данните (Регламент (ЕС) 2016/679) при изпълнение на разпоредбите на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (ЗПКОНПИ).*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав – председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на заседание, проведено на 27.06.2018 г., разгледа искания /вх. № НДМСПО-01-194/28.03.2018 г. и № НДМСПО-01-576/11.06.2018 г./ за становище от г-жа Галя Димитрова – изпълнителен директор на Националната агенция за приходи (НАП) и г-н Пламен Георгиев – председател на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (КПКОНПИ).

И в двете искания се поставят идентични въпроси относно законосъобразното обработване на лични данни в контекста на новия Общ регламент за защита на личните данни (Регламент (ЕС) 2016/679) при изпълнение на разпоредбите на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (ЗПКОНПИ), касаещи задължението за публикуване на декларациите, съдържащи лични данни.

Правен анализ:

Законът за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (ЗПКОНПИ) има за цел да защити интересите на обществото чрез ефективно противодействие на корупцията, създаване на гаранции, че лицата, заемащи висши публични длъжности, изпълняват правомощията или задълженията си честно и почтено при спазване на Конституцията и законите, както и предотвратяване на възможностите за незаконно придобиване на имущество и разпореждането с него. Основна задача на ЗПКОНПИ е да предотвратява накърняването на публичния интерес и да санкционира действията на лицата, заемащи публична длъжност в случаите, когато при изпълнение на служебните им задължения са повлияни от частен интерес, надделяващ над публичния интерес, който те са призвани да защитават и изпълняват.

За лицата, обхванати от закона, възниква задължение по чл. 35 от ЗПКОНПИ за подаване на следните декларации:

1. декларация за несъвместимост;
2. декларация за имущество и интереси;
3. декларация за промяна в декларираните обстоятелства в декларацията по т. 1;
4. декларация за промяна в декларираните обстоятелства в декларацията по т. 2 в частта за интересите и за произхода на средствата при предсрочно погасяване на задължения и кредити.

Декларациите се подават по специален ред и срокове посочени в чл. 36-39 от ЗПКОНПИ.

Съобразно изискванията на закона посочените декларации съдържат лични данни. Легална дефиниция на понятието „лични данни“ дава чл. 4, т. 1 на Общия регламент за защита на данни (ОРЗД).

Лични данни означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице.

Информацията в съдържанието на декларациите по чл. 35 от ЗПКОНПИ може да се определи като такава, съдържаща лични данни с оглед обстоятелствата подлежащи на деклариране. Данните за дялово или акционерно участие на лицето, размера на задължения към финансови и кредитни институции или други лица, информацията за свързаност на лицата, или информация, предоставена от физическото лице, определена в образеца на декларация като „друга информация за частни интереси“, преценена за всеки конкретен случай, както и подписа на физическото лице – декларатор могат да идентифицират конкретното физическо лице. Лични данни представляват и името на декларатора, обвързано с неговата длъжност и институция.

ЗПКОНПИ въвежда две категории задължени лица, по отношение на които важат различни по обем задължения за публичност:

В първата категория, съгласно чл. 6 на ЗПКОНПИ, попадат лицата, които по смисъла на закона заемат **висши публични длъжности**. За тях възниква задължение за подаване на декларации за несъвместимост и за имущество и интереси /арг. чл. 35, ал. 1 ЗПКОНПИ/. Декларациите се подават по специален ред и срокове, посочени в чл. 36 – 39 от ЗПКОНПИ и подлежат на публикуване в цялост.

Освен задължените по смисъла на чл. 6 субекти, в § 2, ал. 1 от Допълнителните разпоредби на закона е определена и втора категория лица (**служители от администрациите на различни органи и др.**), за които също са приложими глави пета, осма и петнадесета от закона, в това число и визираното задължение за подаване на декларации по чл. 35 пред органа по избора или назначаването /арг. ал. 2 на § 2 от ДР на ЗПКОНПИ/.

Със ал. 3 на § 2 от ДР на ЗПКОНПИ, на органа по избора или назначаването, с изключение на органите по назначаването на служители от службите за сигурност, е вменено законово задължение да води публичен регистър на подадените от лицата, посочени § 2, ал. 1 от ДР декларации, при спазване на изискванията на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), като по отношение на декларациите за имущество и интереси публична е само частта за интересите съгласно чл. 37, ал. 1, т. 12 – 14 от ЗПКОНПИ.

Във връзка с гореизложеното следва да се отбележи и разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от ЗПКОНПИ, съгласно която в едномесечен срок от изтичане на сроковете по чл. 36, ал. 1 и чл. 39 органът по избора или назначаването публикува на интернет страницата си декларациите на лицата, заемащи висши публични длъжности, и списък на лицата, които не са подали декларации в срок.

Предвид посочената законодателна референция към ЗЗЛД/ОРЗД, следва да се спазват основните изисквания за обработване на лични данни, а именно наличие на правно основание и спазване на принципите при обработване на лични данни, така че да бъде постигната целта на ЗЗЛД/ОРЗД – гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот на конкретното физическо лице.

Визираните правила следва да се прилагат по отношение на публичната част от декларациите на задължените лица по § 2, ал. 3 от ДР на ЗПКОНПИ, която законодателят е посочил, а именно интересите съгласно чл. 37, ал. 1, т. 12 – 14 от ЗПКОНПИ.

Воденето на публичен регистър на декларациите представлява действие по „обработване на лични данни“ по смисъла на чл. 4, т. 2 от ОРЗД. За да е законосъобразно това обработване, следва да е налице поне едно от основанията за допустимост на обработване, посочени в чл. 6 от ОРЗД. В конкретния случай по отношение на визираното в § 2, ал. 3 от ДР на ЗПКОНПИ задължение на

органа по избора или назначаване за водене на публичен регистър на декларациите по чл. 35 от ЗПКОНПИ, приложение намира основаниято за законосъобразност на обработването, посочено в чл. 6, пар. 1, б. „в“ от ОРЗД – „обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора“.

При воденето на публичния регистър, следва да се спазват и принципите за обработване на лични данни, прогласени в чл. 5 от ОРЗД, съгласно който, личните данни трябва да са:

1. обработвани законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин по отношение на субекта на данните („законосъобразност, добросъвестност и прозрачност“);

2. събирани за конкретни, изрично указани и легитимни цели и не се обработват по-нататък по начин, несъвместим с тези цели; по-нататъшното обработване за целите на архивирането в обществен интерес, за научни или исторически изследвания или за статистически цели не се счита, съгласно член 89, параграф 1, за несъвместимо с първоначалните цели („ограничение на целите“);

3. подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват („свеждане на данните до минимум“);

4. точни и при необходимост да бъдат поддържани в актуален вид; трябва да се предприемат всички разумни мерки, за да се гарантира своевременното изтриване или коригиране на неточни лични данни, като се имат предвид целите, за които те се обработват („точност“);

5. съхранявани във форма, която да позволява идентифицирането на субекта на данните за период, не по-дълъг от необходимото за целите, за които се обработват личните данни; личните данни могат да се съхраняват за по-дълги срокове, доколкото ще бъдат обработвани единствено за целите на архивирането в обществен интерес, за научни или исторически изследвания или за статистически цели съгласно член 89, параграф 1, при условие че бъдат приложени подходящите технически и организационни мерки, предвидени в Регламента с цел да бъдат гарантирани правата и свободите на субекта на данните („ограничение на съхранението“);

6. обработвани по начин, който гарантира подходящо ниво на сигурност на личните данни, включително защита срещу неразрешено или незаконосъобразно обработване и срещу случайна загуба, унищожаване или повреждане, като се прилагат подходящи технически или организационни мерки („цялостност и поверителност“).

Едновременно с това, разпоредбата на чл. 32 от ОРЗД въвежда задължение за всеки администратор на лични данни да предприеме необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване.

Принципът за пропорционалност е подчертан в редица казуси на Съда на Европейския съюз. Такива са обединените дела C-465/00, C-138/01 и C-139/01. В решението по тези случаи, съдът отива и по-напред като казва, че компетентните националните съдилища следва „да се уверят дали такова публикуване е едновременно необходимо и пропорционално с целта (...) и в частност да изследват дали такава цел не би могла да бъде постигната също толкова ефективно чрез предоставяне на информация за имената единствено до надзорните органи“. Това схващане се подкрепя и от решение по обединени дела C-92/09 и C-93/09, където се казва: „Според постоянната съдебна практика, принципът на пропорционалност е част от основните принципи на общностното право и изисква установените с акт на Съюза мерки да бъдат в състояние да осъществят легитимните цели, преследвани от съответната правна уредба, и да не надхвърлят необходимото за тяхното постигане (Решение от 8 юни 2010 г. по дело Vodafone и др., C-58/08)“.

Въпросът е изследван и в становище № 2 от 2016 г. за публикуването на лични данни в цел прозрачност в публичния сектор, издадено от Работната група по чл. 29 от Директива 95/46/ЕО. Съгласно него следва да бъде взет под внимание и въпросът за обхвата от физически лица, за които

се отнася конфликтът на интереси и мерките за прозрачност. А именно следва да са налице относими обективни критерии по отношение на лицето във връзка с неговата публична власт, възможността да разходва и пренасочва публични средства, заплата, мандат, получени придобивки и други, имайки предвид, че обработването не трябва да отиде отвъд това, което е „необходимо за постигане на преследваната законна цел, имайки предвид в частност връзката на тези права, гарантирани в чл. 7 и 8 от Европейската харта за правата на човека и резултата от такова публикуване“. В цитираното становище е направен следният извод: „Публикуването на лични данни във връзка с декларациите за конфликт на интереси в публичния сектор на субектите, упражняващи задачи, които включват единствено административна отговорност, се счита за непропорционално.“

В своята практика Конституционният съд на Република България също обсъжда темата с лицата, заемащи висши публични длъжности. Подобен обществен статут на едно лице го поставя в положение на по-занижена защита по отношение на неговите лични данни. Основание за това може да се търси и в Решение № 4 от 26 март 2012 г. по Конституционно дело № 14/2011 г., с което се потвърждава приетото през 1996 г. тълкуване на баланса между двете права – при публичните фигури защитата на лични данни е „много по-занижена“ в сравнение със защитата при останалите лица.

Разбирането се подкрепя и от практиката на Съда на ЕС. Защитата на информацията за личния живот на публичните фигури и интереса на обществеността да получи тази информация са две противопоставящи се права. Това схващане, в по-общ план, се подкрепя и от мотивите на Съда на ЕС от решение от 13.05.2014 г. по дело C-131/12 (т. нар. дело Google). В контекста на разглежданите по делото въпроси, съдът изразява позицията си, че ролята на едно лице в обществения живот обосновава приоритетния интерес на обществеността да има достъп до информация, отнасяща се до него.

Относно публикуването на декларациите в интернет, следва да бъдат спазени някои съществени правила в съответствие с основните принципи за обработване на лични данни, по смисъла на чл. 5 от ОРЗД, посочени по-горе в анализа.

Публикуваните декларации и на двете категории задължени лица не следва да съдържат посочените данни: ЕГН, номер на документ за самоличност, адрес, подпис на декларатора, номера на банкови сметки и банкови карти. По отношение на третите лица, на публикуване подлежат само изрично предвидените в нормата на закона лични данни. Тук следва да се отбележи и нормата на чл. 37, ал. 7 от ЗПКОНПИ, съгласно която задължените лица, могат да подадат декларация, че не желаят да бъде публикувана информацията относно лицето, с което се намират във фактическо съжителство на съпружески начала, и относно имуществото и доходите на това лице.

При публикуване на декларациите на втората категория задължени субекти (лицата по § 2, ал. 1 от ДР на ЗПКОНПИ), личните данни, които може да се оповестяват в интернет по силата на § 2, ал. 3 от ДР на ЗПКОНПИ са: три имена на декларатора, месторабота, длъжност, контролното число на декларацията, както и публичната част за интересите.

Поради липса на нормативно определен срок за достъп до публикуваните на интернет страницата на съответната администрация декларации, следва да се приложи принципът за „ограничение на съхранението“, визиран в чл. 5, пар. 1, б. „д“ от ОРЗД, съгласно който данните не трябва да се съхраняват за период по-дълъг от необходимия за постигане на целите на обработка. Релевантен в случая би бил срокът на съществуване на правоотношението между органа по избора или назначаването и задълженото лице по смисъла на ЗПКОНПИ.

В допълнение на поставените питання, в рамките на анализа на съдържанието на декларацията за имущество и интереси се установи, че в края на документа се съдържа следният текст:

„СЪГЛАСИЕ

по Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (ЗПКОНПИ)

/Писменото съгласие се дава едновременно с декларацията по чл. 35, ал. 1, т. 2 от закона и е неразделна част от нея/

Подписаният

/име, презиме, фамилия/

Давам съгласието си, когато това се изисква по силата на закон, данните от декларацията по ЗПКОНПИ да бъдат предоставени на и от други държавни и общински органи, органите на съдебната власт и други институции, пред които декларираните факти подлежат на вписване, обявяване или удостоверяване, когато това е необходимо за целите на проверките по чл. 43 и сл. от закона.

Давам съгласието си за обработването и разкриването пред трети лица на лични данни по чл. 5 от Закона за защита на личните данни, които съм обявил в декларацията, доколкото това е свързано с изясняване на основанието и произхода на декларираното придобито имущество, получените доходи, дадените обезпечения и направените разходи.

Дата:

Декларатор:..... “

Поради факта, че от 25 май 2018 г. започна приложението на ОРЗД, правната фигура на „съгласието“ като основание за законосъобразно обработване на лични данни, следва да бъде разгледана в контекста на новата европейска правна рамка за защита на личните данни.

В чл. 4, т. 11 от Регламента се посочва, че „съгласие на субекта на данните“ означава всяко **свободно изразено**, конкретно, информирано и недвусмислено указание за волята на субекта на данните, посредством изявление или ясно потвърждаващо действие, което изразява съгласието му свързаните с него лични данни да бъдат обработени.

Съгласието не се разглежда като свободно дадено, ако субектът на данни няма истински и свободен избор и не е в състояние да откаже или да оттегли съгласието си, без това да доведе до вредни последици за него /арг. съобр. 42 от Регламента/.

За да се гарантира, че е дадено свободно, съгласието не следва да представлява валидно правно основание за обработването на лични данни в конкретна ситуация, когато е налице очевидна неравнопоставеност между субекта на данните и администратора, по-специално когато администраторът е публичен орган, поради което изглежда малко вероятно съгласието да е дадено свободно при всички обстоятелства на конкретната ситуация /арг. съобр. 43 от Регламента/.

Видно от горепосоченото, писменото съгласие се дава едновременно с декларацията и е неразделна част от нея, като предоставянето му е условие за нейното валидиране. Визираното съгласие **на практика представлява законово задължение за предоставяне на съответната информация**, което само по себе си е самостоятелно правно основание и същото не следва да се прилага едновременно със съгласието. В тази връзка недвусмислено може да се направи извод, че използваната форма на съгласие в декларацията е в разрез с нормите на ОРЗД.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Поддържането на публичен регистър в интернет на подадените декларации, представлява изпълнение на законоустановено задължение за администратора на лични данни /арг. чл. 6, пар. 1, б. „в“ от ОРЗД/.

2. Публикуваните декларации на първата категория задължени субекти – лица, заемащи висши публични длъжности по смисъла на чл. 6 от ЗПКОНПИ, не следва да съдържат посочените данни: ЕГН, номер на документ за самоличност, адрес, подпис на декларатора, номера на банкови сметки и банкови карти. По отношение на третите лица, на публикуване подлежат само изрично предвидените в нормата на закона лични данни.

3. При публикуване на декларациите на втората категория задължени субекти – служители по § 2, ал. 1 от ДР на ЗПКОНПИ, личните данни, които може да се оповестяват в интернет са: три имена на декларатора, месторабота, длъжност, контролното число на декларацията, както и публичната част за интересите по силата на § 2, ал. 3 от ДР на ЗПКОНПИ.

4. Поради липса на нормативно определен срок за достъп до публикуваните в интернет декларации, следва да се приложи принципът за „ограничение на съхранението“, визиран в чл. 5, пар. 1, б. „д“ от ОРЗД, съгласно който, данните не трябва да се съхраняват за период по-дълъг от необходимия за постигане на целите на обработка.

5. Посоченото в края на декларацията съгласие за обработване и разкриване на лични данни пред трети лица, е в противоречие с нормите на ОРЗД, поради факта, че няма доброволен характер, тъй като се поставя като условие за валидиране на декларацията. В тази връзка непредоставянето на визираното съгласие, води до невъзможност за изпълнение на законовото задължение за подаване на декларация, чието неизпълнение би довело до реализиране на административнонаказателна отговорност по реда на ЗПКОНПИ.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ**
рег. № НДМСПО-01-717/02.07.2018 г.
гр. София

ОТНОСНО: *Приложението на Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент относно защитата на данните) при изпълнение на разпоредбите на Закона за съдебната власт в частта за публикуване на декларациите за имущество и интереси на магистратите.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав – председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на заседание, проведено на 25.07.2018 г., разгледа искане за становище /вх. № НДМСПО-01-717/02.07.2018 г./ от Инспектората към Висшия съдебен съвет (ИВСС) относно приложението на Регламент (ЕС) 2016/679 при изпълнение на разпоредбите на Закона за съдебната власт (ЗСВ) във връзка с проверката на декларациите за имущество и интереси на съдиите, прокурорите и следователите, в частност по отношение публикуването в електронните публични регистри на лични данни на физически лица, различни от декларатора. В този контекст, доколкото този въпрос не е уреден в ЗСВ, е отправено конкретно питане към КЗЛД, както следва:

Извън обстоятелствата по чл. 175б, ал. 1 от ЗСВ, за които съществува нормативно основание за публикуването им, както и трите имена на декларатора – съдия, прокурор или следовател, подлежат ли на публикуване и в какъв вид – пълен или минимализиран, данните за:

- имената на съпруга на декларатора, респ. лицето, с което се намира във фактическо съжителство на семейни начала, и ненавършилите пълнолетие деца, чието имущество също подлежи на деклариране от декларатора – чл. 175б, ал. 4 от ЗСВ;

- имената на физическите лица, посочени във връзка с обстоятелствата за имущество и доходи (напр. името на лице, на което е предоставен заем от декларатора), както и физическите лица, към дейността на които деклараторът е посочил, че има частен интерес.

Правен анализ:

Разпоредбите на Закона за съдебната власт в Глава девета, раздели I „а“ и I „б“ (чл.175а – чл. 175ф), в сила от 01.01.2017 г., имат за цел да защитят интересите на обществото чрез ефективно противодействие на корупцията и създаване на гаранции, че съдиите, прокурорите и следователите изпълняват правомощията или задълженията си честно и почтено при спазване на Конституцията и законите. Следва да се има предвид, че въведените специфични задължения за съдиите, прокурорите и следователите са елемент от цялостния нормативен подход към лицата, заемащи висша публична длъжност, към които те спадат по силата на чл. 6, ал. 1, т. 7 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (ЗПКОНПИ). На практика както ЗСВ, така и ЗПКОНПИ въвеждат почти идентична правна рамка, като обособяването ѝ в два отделни нормативни акта е свързано основно със защитата на независимостта на съдебната система.

Важен елемент от политиката за противодействие на корупцията и гарантиране на почтеността на лицата, заемащи висша публична длъжност, вкл. магистратите, е публичността и прозрачността на тяхното имущество и частни интереси, които се постигат с помощта на електронни публични регистри, поддържани от ИВСС по реда на чл. 175г от ЗСВ, респективно от Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество по реда на чл. 42, вр. чл. 169

от ЗПКОНПИ. Въпросните разпоредби изрично предвиждат, че публичният достъп се осъществява чрез интернет страниците на институциите „при спазване на Закона за защита на личните данни“.

От 25 май 2018 г. правната рамка за защита на личните данни в Република България и целия Европейски съюз се определя от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните). Регламентът е пряко приложим в своята цялост и обезсилва действието на националните норми, които са несъвместими с неговите съществени разпоредби.

Всички операции по обработване на лични данни, в случаят воденето на електронен публичен регистър, следва да са съобразени с принципите за обработване на лични данни, прогласени в чл. 5 от Общия регламент, съгласно който личните данни трябва да са:

1. обработвани законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин по отношение на субекта на данните („законосъобразност, добросъвестност и прозрачност“);

2. събирани за конкретни, изрично указани и легитимни цели и не се обработват по-нататък по начин, несъвместим с тези цели; по-нататъшното обработване за целите на архивирането в обществен интерес, за научни или исторически изследвания или за статистически цели не се счита, съгласно член 89, параграф 1, за несъвместимо с първоначалните цели („ограничение на целите“);

3. подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват („свеждане на данните до минимум“);

4. точни и при необходимост да бъдат поддържани в актуален вид; трябва да се предприемат всички разумни мерки, за да се гарантира своевременното изтриване или коригиране на неточни лични данни, като се имат предвид целите, за които те се обработват („точност“);

5. съхранявани във форма, която да позволява идентифицирането на субекта на данните за период, не по-дълъг от необходимото за целите, за които се обработват личните данни („ограничение на съхранението“);

6. обработвани по начин, който гарантира подходящо ниво на сигурност на личните данни, включително защита срещу неразрешено или незаконосъобразно обработване и срещу случайна загуба, унищожаване или повреждане, като се прилагат подходящи технически или организационни мерки („цялостност и поверителност“).

Едновременно с това, разпоредбата на чл. 32 от Общия регламент въвежда задължение за всеки администратор на лични данни да предприеме необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване.

Принципът за пропорционалност и баланс между публичността и защитата на личната неприкосновеност е подчертан в редица решения на Съда на Европейския съюз. Така например по обединените дела C-465/00, C-138/01 и C-139/01 съдът отбелязва, че компетентните национални съдилища следва „да се уверят дали такова публикуване е едновременно необходимо и пропорционално с целта (...) и в частност да изследват дали такава цел не би могла да бъде постигната също толкова ефективно чрез предоставяне на информация за имената единствено до надзорните органи“.

В своята практика Конституционният съд на Република България също обсъжда темата с лицата, заемащи висши публични длъжности. Подобен обществен статут на едно лице го поставя в положение на по-занижена защита по отношение на неговите лични данни. Основание за това може да се търси и в Решение № 4 от 26 март 2012 г. по Конституционно дело № 14/2011 г., с което се потвърждава приетото през 1996 г. тълкуване на баланса между двете права – при публичните фигури защитата на лични данни е „много по-занижена“ в сравнение със защитата при останалите лица.

При наличието на законодателна празнота в ЗСВ и ЗПКОНПИ във връзка с публикуването на лични данни на трети лица, различни от декларатора, изборът на подход следва да се основава на посочените по-горе принципи на защитата на личните данни в Регламент (ЕС) 2016/679, както и на съдебната практика.

Ролята и значението на посочените в запитването трети лица са различни и съответно решението относно публикуването на техните лични данни следва да е диференцирано.

На първо място, няма пречка имената на **съпруга/та на декларатора** да бъдат публикувани в цялост, като аргументите за това са както правно-технически, така и по същество:

Съгласно чл. 175б, ал. 7 от ЗСВ „съдиите, прокурорите и следователите могат да подадат декларация, че не желаят да бъде публикувана информацията относно лицето, с което се намират във фактическо съжителство на съпружески начала, и относно имуществото и доходите на това лице“. Аналогична е и разпоредбата и на чл. 37, ал. 7 от ЗПКОНПИ. С аргумент от противното, деклараторът няма правна възможност да изиска ограничаване на публикуването на информацията относно съпруга/та си. В същото време съпрузите се явяват свързани лица и посочването на техните имена и осигуряването на прозрачност на тяхното имущество е оправдано и пропорционално.

Различно е положението на **ненавършилите пълнолетие деца на декларатора**. По принцип както Общият регламент, така и редица други нормативни актове в ЕС и на национално ниво въвеждат завишена защита на правата и интересите на децата. Публикуването на техните имена би било прекомерно и не може да бъде оправдано с обществен интерес. Важно е също така да се има предвид, че публичните органи, компетентни да извършат проверка за верността и пълнотата на декларираните факти, имат пълен достъп не само до трите имена, но и до ЕГН на ненавършилите пълнолетие деца на декларатора, съответно имат възможност да установят евентуални нарушения, укриване на доходи и имущество и т.н. и да потърсят отговорност от съответния магистрат или друго лице, заемащо висша публична длъжност.

По отношение на **физическите лица, посочени във връзка с обстоятелствата за имущество и доходи**, както и **физическите лица, към дейността на които деклараторът е посочил, че има частен интерес**, би следвало да се отчита обстоятелството, че техните правоотношения с декларатора може да не са пряко свързани или обусловени от статута му на магистрат или на друго лице, заемащо висша публична длъжност. При отсъствието на изрична законова разпоредба в ЗСВ или ЗПКОНПИ за публикуване на личните им данни в цялост, както и предвид факта, че на същите не е предоставена възможност да вземат отношение, вкл. да възразят, то тогава публикуването на имената им също би било прекомерно и в нарушение на принципа за свеждане на данните до минимум. В този случай общественият интерес за публичност и прозрачност би могъл да бъде постигнат чрез минимализирането на данните им и публикуване единствено на инициалите им. Тук отново следва да се отбележи, че това по никакъв начин не ограничава възможността за извършване на проверки от компетентните органи.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Публикуването на имената на съпруга/та на декларатора – съдия, прокурор или следовател, или друго лице, заемащо висша публична длъжност, представлява изпълнение на законоустановено задължение за администратора на лични данни и не противоречи на принципите на Регламент (ЕС) 2016/679.

2. Имената на лицето, с което деклараторът се намира във фактическо съжителство на съпружески начала следва да се публикуват, в случай че не е подадена декларация за отказ по реда на чл. 175б, ал. 7 от Закона за съдебната власт.

3. Публикуването на имената на ненавършилите пълнолетие деца на декларатора е прекомерно и не отговаря на принципното изискване за завишена защита на правата и интересите на децата.

4. Балансът между обществения интерес за публичност и прозрачност и защитата на личната неприкосновеност и личните данни на физическите лица, посочени от декларатора във връзка с обстоятелствата за имущество и доходи, както и на физическите лица, към дейността на които деклараторът е посочил, че има частен интерес, може да бъде постигнат чрез публикуване на минимализирана лична информация под формата на инициали на въпросните лица, тъй като частният интерес се установява от административния ръководител на съответния орган на съдебната власт, който разполага с пълния обем от информация.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венцислав Караджов

Членове: Цанко Цолов
Цветелин Софрониев
Мария Матева
Веселин Целков

Информационен бюлетин № 5 (74) 2018 г.

Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД

Отговорник на броя: Надежда Борисова

Разпространява се в електронен вид

ISSN 2367-7759